

ANANISAA

F r u m u s e ț e & V a l o a r e

***Comportamentul femeii musulmane
față de Allah subhanahu wa ta'ala***

Tăfsir Surah Al-Ikhlās

Miracolul orbitelor

Ce este Coranul

Revelația Coranului, în șapte stiluri

Din Fâșia Gaza

„Amanaah” - Încredințarea

Parabolă

Frumusețea femeii musulmane

Daruri de la Allah subhanahu wa ta'ala

DIN CUPRINS

<i>Scrisoarea redactorului .....</i>	<i>4</i>
<i>Comportamentul femeii musulmane față de Allah subhanahu wa ta'ala.</i>	<i>5</i>
<i>Tăfsir Surah Al-Ikhlâs .....</i>	<i>12</i>
<i>Miracolul orbitelor.....</i>	<i>17</i>
<i>Ce este Coranul - partea a doua .....</i>	<i>18</i>
<i>Revelația Coranului, în șapte stiluri .....</i>	<i>27</i>
<i>Din Fâșia Gaza .....</i>	<i>30</i>
<i>Răbdarea unui părinte .....</i>	<i>32</i>
<i>„Amanaah” - Încredințarea.....</i>	<i>33</i>
<i>Parabolă .....</i>	<i>37</i>
<i>Frumusețea femeii musulmane.....</i>	<i>38</i>
<i>Modestă în orice anotimp.....</i>	<i>40</i>
<i>Daruri de la Allah subhanahu wa ta'ala - Aloe Vera.....</i>	<i>42</i>
<i>Celulita .....</i>	<i>44</i>
<i>Sfaturi privind legumele și zarzavaturile .....</i>	<i>47</i>
<i>Rețete delicioase .....</i>	<i>49</i>

Redacția Revistei ANNISAA

Gabriela Guettat	Redactor – șef
Yasmin Dorina	Redactor
Salwa Nabhani	Redactor
Nadia Sayeh	Graphic Designer
Ionela Noour	Corector
Kadija Georgiana	Colaborator
Aisha Faisal	Colaborator
Umm Omar	Colaborator
Gabriela Gharabli	Colaborator

Informații de contact

Adresa forumului unde ne puteți găsi:
<http://annisaa.invisionplus.net>

Pentru a vă abona, copiați adresa...
revista_annisaa@yahoo.com

**...în emailul dumneavoastră și ni-l trimiteți cu
specificarea „Abonare”.**

***Surah Fussilat
(Mekkană [61]; 54 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător***

*30. Însă aceia care zic:
„Domnul nostru este Allah!” și apoi
urmează calea cea dreaptă, asupra lor se vor
coborî Îngerii, [zicându-le]: „Nu vă temeți și nu fiți
mâhniți și primiți bunăvestire despre Raiul ce vi s-a făgăduit!”*

Perseverența în bine îți umple inima cu reușite. Iar reușita este răsplătită de bucuria pe care o avem, atunci când dumneavoastră ne citiți.

Fie ca Bunul Allah să binecuvânteze pe toți cei care muncesc și pe toți cei care se bucură de roadele acestei munci.

Gabriela Guettat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Comportamentul femeii musulmane față de Allah subhanahu wa ta'ala

~ de Mariam Silo ~

Aceasta este baza comportamentului pe care se vor clădi toate celelalte lucruri, fapte și conduite. Dacă baza este puternică și statornică, clădirea va fi puternică și nu se va clinti, nici nu se va crăpa.

Primul lucru pe care trebuie să-l faci este să te rogi lui Allah Preaînaltul, în adevăratul sens, pentru că toate creațiile au fost făcute cu scopul de a-L slăvi pe El, Unicul.

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” (Surah Adh-Dhuriyat, 51:56)

Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, nu-și pierdea timpul, nici atunci când era în călătorie; și omul poate, chiar atunci când este pe drum, să Îl pomenească pe Allah Preaînaltul, să citească o carte, să facă ceva util, doar pentru a-și abține privirea de la ceea ce e interzis, pentru a nu pierde inutil timpul.

Care sunt actele de adorare?

Mulți oameni cred că doar stâlpii credinței sunt acte de adorare și aceasta este o concepție foarte greșită.

Mai mult decât atât, actele de adorare au o definiție dată de Ibn Taymia: „*Acte de adorare* este un nume care reunește tot ceea ce Allah a poruncit (acceptat) și iubește: vorbe, fapte - evidente sau ascunse.”

De exemplu: rugăciunea, dania, Hajjul, corectitudinea, să fii credincios, supunerea față de soț, comportamentul dintre soți, educarea copiilor, hijabul, să poruncești ce e bine și să interzici ce este rău, împăcarea între oameni, să-ți ferești privirea, bunătatea cu vecinii; actele de adorare sunt foarte multe. Nu poți să te supui lui Allah

subhanahu wa ta'ala decât după ce ți-ai întărit credința.

Și, oare, ce este credința?

Iman sau credință, este să mărturisești cu limba și în inima ta și să faci faptele cu corpul tău. Imanul are trei trepte.

Prima treaptă a imanului este mărturisirea de credință. Să crezi din inimă că Allah Cel Măreț este Creatorul, Întreținătorul, Cel care dă viață și ia viața, Cel care te ajută sau nu și toată lumea este în mâna Lui și nu există alt-cineva care să merite adorarea decât El; această credință se va reflecta în viața ta și acest lucru va fi vizibil prin comportamentul tău, prin faptele tale concrete.

A spus Hasan al Basri: *„Credința nu este prin a spera să ai credință, este ceea ce s-a implementat în inima ta și este adevărul din faptele tale (faptele să aibă în mod real credință).”* (relatat de Bukhari)

Când Jibril, aleihi sallam, a intrat în cameră și Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, stătea cu companionii, l-a întrebat de credință. Și a spus:

„Credința este să crezi în Allah, în Îngeri, în Cărți, în Trimisi, în destin și în Ziua de Apoi.” (relatat de Muslim)

Aceștia sunt stâlpii credinței.

1. Credința în Allah subhanahu wa ta'ala

Să fii sigur că, Creatorul acestei lumi este Allah subhanahu wa ta'ala și că nu a ajuns nimeni la această creație. Nu există cineva care să creeze un alt om, în afară de Allah Preaînaltul.

Să crezi că Allah subhanahu wa ta'ala este Cel care a creat, și Lui I se datorează toată ado-rarea. Acesta este un adevăr pe care îl simte orice persoană normală, o realitate care nu are nevoie de o dovadă și, dacă cineva vrea o dovadă a existenței lui Allah subhanahu wa ta'ala, asta nu înseamnă că, dacă nu primește, Allah Preaînaltul se ascunde; înseamnă că în mintea acelui om e o nedumerire.

Un beduin a fost întrebat odată: *„Care este dovada existenței lui Allah?”* Și el a răspuns: *„În nisip sunt urme, ceea ce arată că pe aici a trecut o cămilă, iar urma lăsată de picior arată că a trecut pe acolo un călător; și pământul cu întinderile sale, și cerul și apa, oare nu sunt acestea dovada unui Creator?”* (relatat de Bukhari)

Această realitate este cunoscută până și de cea mai mică pasăre. De exemplu pupăza, când a trecut pe lângă Saba', a văzut că ei adorau Soarele:

„Dar ea nu a rămas [absentă] prea mult și [s-a ivit], zicând: „Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Îți aduc din Saba' o veste sigură: ~ Eu am aflat o femeie care împărățește peste ei. Și i

s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat. ~ Am aflat-o proster-nându-se, împreună cu neamul ei, dinaintea Soarelui, în loc de Allah. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la cale și nu sunt ei bine călăuziți! ~ Oare nu voiesc ei să se prosterneze lui Allah, care face să iasă la iveală cele ascunse în ceruri și pre pământ și care știe atât ceea ce țin ei ascuns cât și ceea ce mărturisesc ei?" ~ Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului minunat!" (Surah An-Naml, 27:22-26)

Această vietate mică a cunoscut existența lui Allah subhana wa ta'ala, pe când unii oameni au ratat calea care duce către El: se închinau la Soare, la foc, la statui și la alți oameni, iar unii dintre companioni au povestit că, în Jahiliya, făceau o statuie din nisip și în mijlocul ei făceau o gaură și strângeau acolo laptele animalelor, apoi făceau ocolul ei și spuneau Talbyah, du'a care se spune în timpul pelerinajului.

Dacă mintea se îndepărtează de Allah subhanahu wa ta'ala, acea ființă va fi și mai înapoiată. Până în ziua de azi, există oameni care se închină la vaci, la șobolani; Șeitan, audhubillahi, se joacă cu mințile lor; oare aceste lucruri, pe care ei le venerază, au puterea să facă ceva, bine sau rău?

Dacă acei oameni ar privi mai bine, imediat ar vedea că Divinitatea trebuie să fie Măreață, Puternică, deasupra tuturor (Preaînaltă), fără început și sfârșit, fără a-I sta ceva în cale, nimeni nu se poate ascunde științei lui Allah, Unica Divinitate. SubhanaAllah!!!

Să privim un copac: cum a fost el creat dintr-o sămânță, cine l-a făcut să răsără un copac înalt; cine ține păsările și cine le-a inspirat lor cum să-și învețe puii să zboare, cine l-a învățat

pe păun să își deschidă penele și să le lepede toamna, așa cum copacii își scutură frunzele, toamna?

Oare cine a învățat-o pe furnică, dacă vrea să depoziteze o sămânță, să o taie în două, ca ea să nu răsără? SubhanaAllah! Cine oare, decât **Allah subhanahu wa ta'ala!**

2. Credința în Îngeri, aleihum *sallam*

Sunt multe hadithuri care vorbesc despre Îngeri, aleihum *sallam*; numărul lor exact nu se cunoaște, numai Allah subhanahu wa ta'ala știe acest lucru. A spus Allah Preaînaltul în Coranul cel Sfânt:

„Și nu am pus Noi ca păzitori peste Foc decât Îngeri și nu am stabilit numărul lor decât ca încercare pentru cei care nu cred și pentru cei cărora le-a fost trimisă Cartea, să fie încredințați, și pentru ca să sporească în credință aceia care cred și pentru că aceia cărora le-a fost dăruită Cartea și dreptcredincioșii, ca să nu se îndoiască, și pentru că aceia care au în inimile lor boală și necredincioșii să zică: „Ce a

voit Allah cu această pildă?” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care voiește El și îl călăuzește pe cel care voiește El. Și nu-i cunoaște pe oștenii Domnului tău decât numai El. Și aceasta nu este decât îndemnare pentru oameni.” (Surah Al-Muddathir, 74:31)

A spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam:

„Nu este un loc mai mic de patru degete, în care să nu existe un Înger care se prosternează.” (relatat de Ibn Majiah)

Jibril, Mikail, Israfil, aleihum sallam, sunt dintre cei mai mari Îngeri. A spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam: „O, Allah, Stăpân al lui Jibril, al lui Mikail și al lui Israfil, Cel care știe cele nevăzute. Tu vei judeca între robii Tăi, între cele în care nu s-au înțeles; călăuzește-mă pe mine către adevărul asupra celor care nu s-au înțeles.”

Jibril, aleihi sallam, este Îngerul vestitor; este ambasadorul lui Allah subhanahu wa ta'ala; el a pogorât Căr-

țile Sfinte de la Allah Preaînaltul în care se află știința vieții; dă viață sufletelor; Mikail, aleihi sallam, este Îngerul care aduce ploaia, plantele, apa, viața pe pământ, recoltele, dă viață trupurilor (umane); Malik, aleihi sallam, este Îngerul care păzește Focul, numele lui apare în Coran; Radwan, aleihi sallam, este Îngerul care are grijă de Paradis; Munkar și Naker, aleihum sallam - Îngerii care întrebă omul în mormânt. Îngerii focului, aleihum sallam - sunt 19 la număr.

„Și de unde să știi ce este focul Iadului? ~ El nu lasă și nu cruță, ~ Arzând și înnegrend pielea ~ Și peste el veghează nouăsprezece!” (Surah Al-Muddathir, 74:27-30)

Îngerii, aleihum sallam, care poartă Tronul lui Allah subhanahu wa ta'ala, sunt în număr de opt. Îngerii, aleihum sallam, sunt menționați în detaliu în Coran și Sunnah, dar numărul lor nu este știut decât de Allah subhana wa ta'ala. Ei, aleihum sallam, sunt creați din lumină, nu mănâncă, nu beau, nu se căsătoresc, nu nasc. Allah subhanahu wa ta'ala i-a creat doar pentru a I se supune; nu-I încalcă poruncile, îndeplinesc tot ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala le poruncește; ei iubesc și urăsc, așa cum este relatat într-un hadith autentic:

„Allah Cel Preaînalt, dacă iubește un om, îl cheamă pe Îngerul Jibril și-i spune: „O, Jibril, Eu îl iubesc pe cutare, de aceea și tu trebuie să-l iubești.” Și Îngerul Jibril începe să-l iubească, apoi el răspândește vestea în Rai, spunând: „Allah îl iubește pe cutare, și voi trebuie să-l iubiți.” Atunci, locuitorii Raiului (Îngerii) îl vor iubi. Iar dacă Allah îl urăște pe un om, îl cheamă pe Îngerul Jibril și-i spune: „O, Jibril, Eu îl urăsc pe cutare, trebuie să îl urăști și

tu." Și Îngerul Jibril îi anunță pe locuitorii Raiului și le spune: „Allah îl urăște pe cutare și de aceea și voi trebuie să-l urâți.” Astfel, el este urât peste tot pe pământ, căci aici, ura este stabilită de către Allah, astfel încât și oamenii o să-l urască pe acel om pe care-l urăște Allah.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Fiecare om are un Înger, aleihi sallam, și un Șeitan, audhubillahi, care-l însoțesc, și companionii l-au întrebat pe Profet, salla Allah aleihi wa sallam: „O, Profetule, și tu ai unul?” „Da, dar al meu s-a făcut musulman, căci m-a ajutat Allah.”

Îngerilor, aleihum sallam, le place când omul citește Coranul; ei, aleihum sallam, se plimbă pe pământ și caută locuri în care este pomenit Allah subhanahu wa ta'ala. Omul trebuie să se teamă, ca să nu facă păcate, pentru că așa cum ei se adună la supunere, la fel se adună și la păcate.

După ce Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a venit din peștera Hira, fiind nedumerit de cele întâmplăte și speriat, într-o zi, a început să-l vadă pe Jibril, aleihi sallam, între Cer și Pământ și i-l arătă Khadijei, radhi Allahu anha, iar ea îi spunea Profetului, salla Allah aleihi wa sallam: „Apropie-te de mine! Îl vezi acum?” „Da”, spunea Profetul, salla Allah aleihi wa sallam și ea își lua baticul și se acoperea, apoi îl întreba pe Profet, salla Allah aleihi wa sallam, dacă îl vede și el răspundea: „Nu.”

3. Credința în Cărți

Există patru Cărți Sfinte, revelate de Allah Preaînaltul. Acestea sunt: Tora - revelată Profetului Musa (Moise), aleihi sallam; Zabur (Psalmii) - revelat Profetului Dawud (David), aleihi

sallam; Injil (Evanghelia) - revelată Profetului Isa (Isus), aleihi sallam; Coranul, revelat Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam.

Pe lângă acestea, mai au aceeași origine sfântă Pergamentele trimise de către Allah Preaînaltul, Profetului Ibrahim, aleihi sallam.

Aceste Cărți le-a pogorât Allah Preaînaltul oamenilor, prin Profeți, aleihum sallam, ca să le lumineze calea, să-i călăuzească pe drumul ce duce către Cel Milostiv (Ar-Rahman).

4. Credința în Profeți, aleihum sallam

Numărul lor este foarte mare; a fost menționat în hadithuri că acesta ar fi de 113.000. Allah subhana wa ta'ala i-a menționat în Coran pe optsprezece dintre ei:

„Aceasta este dovada pe care am dat-o Noi lui Avraam împotriva neamului său. Noi îi ridicăm cu trepte pe cei pe care vom. Domnul Tău este Întept, Atoateștiutor [Hakim, 'Alim]. ~ Și Noi i-am dăruit lui pe Isaac și pe Iacob și pe amândoi i-am călăuzit - și

pe Noe l-am călăuzit Noi încă și mai înainte - și printre urmașii săi sunt David, Solomon, Iov, Iosif, Moise și Aaron - și astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine -; ~ Și Zaharia, Ioan, Isus și Elie - toți fiind printre cei cuvioși! ~ Și Ismail, Eliseu, Iona și Lot - pe toți i-am prea ales Noi deasupra tuturor lumilor [semințiilor]!" (Surah Al-'An'am, 6:83-86)

Ceilalți șapte sunt: Adam, Idris, Yunus, Salih, Shuaib, Hud, aleihum sallam, Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam. Noi credem în toți mesagerii lui Allah subhanahu wa ta'ala și cel care nu crede, fie și într-unul dintre ei, atunci acest om nu crede nici în ceilalți; nu trebuie să facem deosebire între ei.

Cei mai buni cinci dintre toți, sunt denumiți acei profeți care au fost foarte decisi, hotărâți, și care au dovedit multă răbdare în greutățile pe care le-au avut: Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, Ibrahim, Musa, Isa, Nuh, aleihum sallam.

Există două categorii de mesageri ai lui Allah Preaînaltul: (1) Trimiși-Mesageri, sunt acei Profeți cărora Allah Preaînaltul le-a revelat Cărțile Sfinte; (2) Profeti, acei oameni care au calități nobile și îi călăuzesc pe oameni, din porunca lui Allah Preaînaltul.

Treptele lor la Allah subhanahu wa ta'ala sunt: la cel mai înalt nivel sunt mesagerii, apoi profeții, apoi aulia. Cei mai buni dintre toți profeții au fost Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam și Ibrahim, aleihi sallam. Pe când omul are opțiunea alegerii, profeții și mesagerii se supun total și nu păcătuiesc; nu există nici un om pe care să-l ascultăm (să îl luăm ca model) în afară de profeți, chiar dacă este profesor, imam, părinte; pe aceștia îi ascultăm

doar în ceea ce este la fel cu profeția.

Când a intrat Hatim în cameră (el era creștin atunci), purtând la gât o cruce, l-a auzit pe Profet, salla Allah aleihi wa sallam, spunând:

„Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca Domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit să nu adore decât un singur Dumnezeu, în afara căruia nu este [alt] Dumnezeu.” (Surah At-Tawba, 9:31)

Și el a zis: „Dar noi nu ne-am închinat și nu ne-am prosternat lor?” Și l-a întrebat Profetul, salla Allah aleihi wa sallam: „Oare nu au interzis ei binele și nu făceau ei păcatele pe care le-a interzis Allah?” „Ba da.”, a răspuns Hatim. „Actele de adorare sunt pentru ei însăși.”, a spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam. (relatat de Tirmidhi, Sahih)

Și acea persoană care își ia un om pe care-l ascultă și i se supune, chiar dacă îi poruncește de rău, atunci acel om i se închină celui pe care-l ascultă, și nu lui Allah subhanahu wa

ta'ala. Cu toată supunerea pentru profeți, noi nu ne rugăm la ei, ci doar la Allah Preaînaltul.

Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, așa cum s-a spus de mai multe ori în Coran, este un om, el nu poate nici să-ți dea, nici să-ți ia, nu i se cere lui, i se cere lui Allah Preaînaltul; el chiar ne-a învățat:

„Dacă ceri, atunci cere de la Allah; și de cauți ajutor, caută la Allah. Și dacă o națiune întregă s-ar aduna să îți ofere beneficii, ei nu îți vor aduce nici un fel de beneficiu, cu excepția a ceea ce Allah a scris pentru tine.” (relatat de Tirmidhi)

Dacă nici măcar Trimisului, *salla Allah aleihi wa sallam*, nu i se cere ceva, nici călăuzirea, cum oare am putea cere altcuiva? Toată supunerea este doar la Allah *subhanahu wa ta'ala*! Cel care spune că Îngerii, *aleihum sallam*, sunt bărbați e nelegiuit și cel care zice că sunt femei este kafir (necredincios). Pentru că Allah *subhanahu wa ta'ala* a dezmințit în Coran că Îngerii, *aleihum sallam*, sunt fete. Când au spus necredincioșii acest lucru, El i-a făcut minci-noși.

5. Credința în Ziua de Apoi

Această zi se numește așa, pentru că ea este legată de ultimele zile ale acestei lumi, sau pentru că este legată de viața care va urma. O zi în care vei sta în mâna lui Allah Preaînaltul, o zi în care vei veni la judecata lui Allah *subhanahu wa ta'ala*. Despre această zi, în Coran scrie foarte mult și ea are, în Cartea Sfântă, diferite nume. Este o zi despre care se spune: „*Astăzi nu va fi nici o nedreptate.*”

Aceasta este o zi foarte lungă, foarte grea pentru necredincioși; ea va dura 50.000 de ani, fără ca cineva să mănânce, să bea, până se va ajunge ca oamenii să plece chiar și în Foc; dacă cineva va crede că va fi judecat în acea zi, va fi bine pentru el; cel care nelegiuiește pe această lume, este nelegiuit pentru că el nu crede, sau pentru că, credința lui este slabă.

Omar, *radhi Allahu anhu*, le-a spus companionilor: „*Dacă nu ar fi existat o zi în care să dau socoteală, eram altfel.*”

6. Credința în Destin

Allah Preaînaltul a creat totul, noi nu avem parte de nimic în această lume, decât cu voia lui Allah *subhana wa ta'ala*. Credința în destin se bazează pe trei stâlpi. Cel care crede în destin trebuie să creadă în ei: Allah Preaînaltul știe totul, știe ce a fost, ce o să fie, ce nu va fi; Allah Preaînaltul stăpânește trecutul, prezentul și viitorul; El le-a scris pe toate acestea, înainte să creeze ființele.

Prima oară Allah Preaînaltul a creat calemul (tocul) și i-a spus: „*Scrie!*”. Și a spus calemul: „*Ce să*

scriu?”; și i-a poruncit Allah subhanahu wa ta'ala să scrie ce se va întâmpla până în Ziua de Apoi. A spus Profetul, salla Allah aleihi wa sallam:

„Allah a scris destinul făpturilor, înainte să creeze cerurile și pământul, cu cincizeci de mii de ani înainte.” (relatat de Muslim, Sahih)

„Oare nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în cer și pe pământ? Acestea sunt într-o Carte și acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!” (Surah Al-Hajj, 22:70)

Voința lui Allah Preaînaltul este îndeplinită; a spus Ibn Taymiia: „*Ce vrea Allah, va fi; și ceea ce nu vrea, nu va fi; și nu merge nimeni, nu se mișcă în această lume, fără să se facă voia lui Allah.*”

„Dar voi nu puteți voi decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor.” (Surah At-Takwir, 81:29)

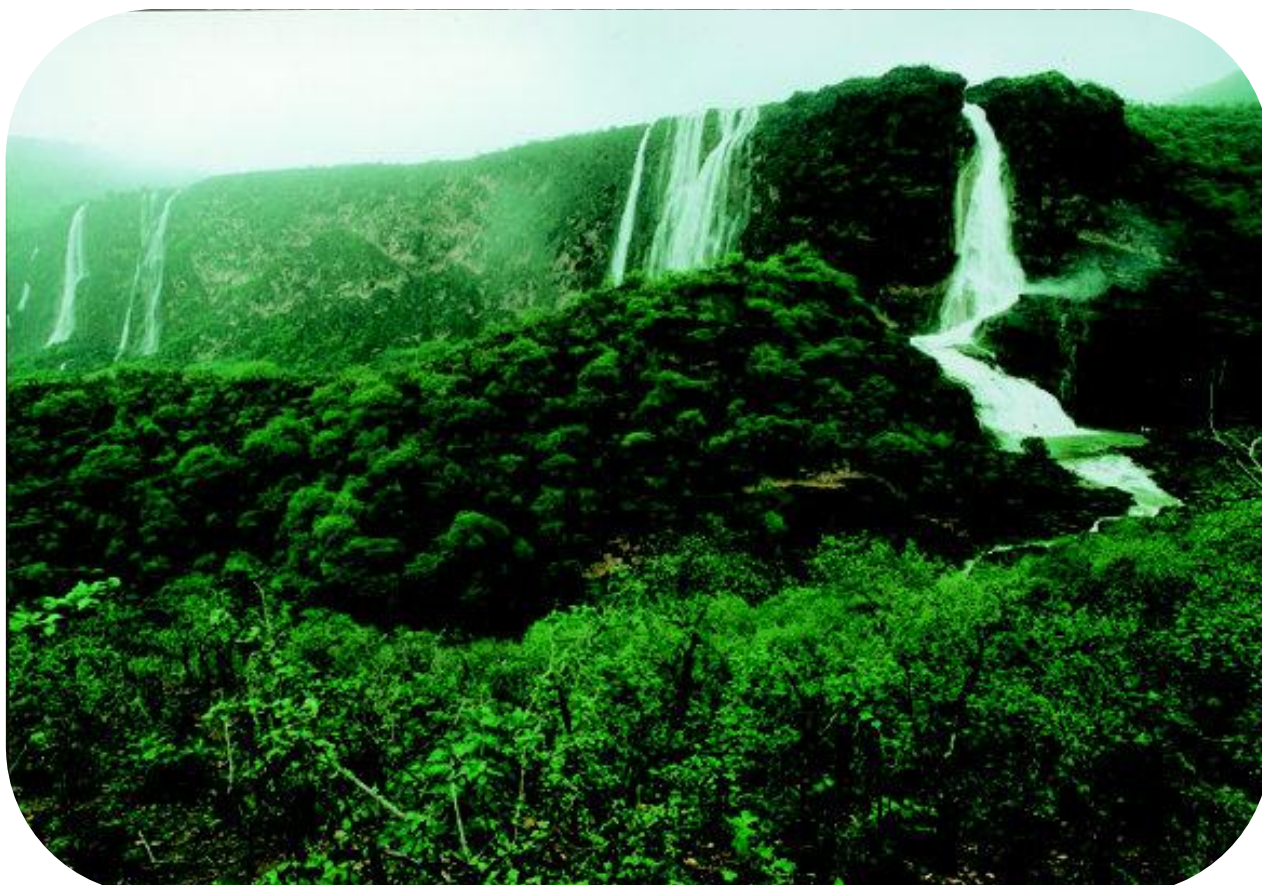
Credința în destin face ca musulmanul să fie mai liniștit, mai sigur, să simtă că el este în mâna lui Allah

Preaînaltul, că El este Cel care face să se miște totul și nu poate nimeni să-i facă bine sau rău, decât cu voia lui Allah Preaînaltul. De aceea, nu trebuie să crezi, decât în Allah subhanahu wa ta'ala. Este un hadith qudsi, care spune:

„Allah este, pentru supus, așa cum acel supus și-L imaginează.”

Explicația este că, dacă robul se teme de Allah subhanahu wa ta'ala, atunci el se va căi; el trebuie să se gândească la faptul că Allah este Milostiv, Iertător; și atunci se va încrede și va ști că Allah subhanahu wa ta'ala nu-l va înșela, nu îl va abandona. Allah subhanahu wa ta'ala, El este Cel mai Milostiv (Ar-Rahman), Cel mai Darnic (Al-Wahabb).

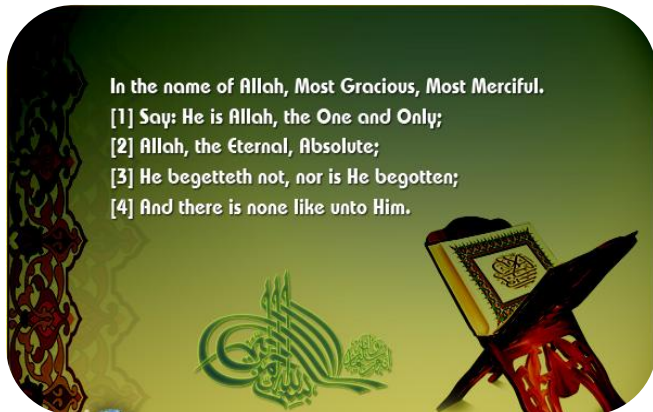
Allahu Allam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tăfsir Surah Al-Ikhlâs (capitolul 112) - revelată în Mekka -

~ Tradus din Tăfsir Ibn Katheer,
rahimahullah ta'ala, de Umm Omar ~

In the name of Allah, Most Gracious, Most Merciful.

- [1] Say: He is Allah, the One and Only;
[2] Allah, the Eternal, Absolute;
[3] He begetteth not, nor is He begotten;
[4] And there is none like unto Him.

Motivul revelării și virtuțile acestei sure

Imamul Ahmad înregistrează de la Ubayy bin Ka'b, radhi Allahu anhu, că idolatrii i-au spus Profetului, salla Allah aleihi wa sallam: „O, Mohammed! Spune-ne nouă descendența Stăpânului tău.” Apoi Allah subhanahu wa ta'ala a revelat:

„Spune: „El este Allah, Cel Unic! ~ Allah-us-Samad! ~ El nu zămislește și nu este născut, ~ Și El nu are pe nimeni egal!”” (Surah Al-Ikhlâs, 112:1-4)

Similar, a fost înregistrat și de Tirmidhi și Ibn Jarir, și ei au mai adăugat în relatarea lor: „Allah-us-Samad! El nu zămislește și nu este născut.” As-Samad este Unicul care nu dă naștere, nici nu a fost născut, pentru că nu este nimic care să fie născut și să nu moară, și nu este nimic ce moare fără a lăsa în urmă un moștenitor; într-ade-

văr, Allah nu moare, și El nu lasă în urmă nici un moștenitor. „Și El nu are pe nimeni egal!” Asta înseamnă că nu există nimic similar cu El, nimeni nu este egal cu El și nu este nimic asemănător Lui.”

Ibn Hatim și Tirmidhi menționează că este o relatare Mursal: „Și acesta este cel mai corect.”

Un hadith în legătură cu virtuțile sale

În colecția sa de hadithuri, „Cartea Unicității”, Bukhari relatează de la 'Amrah bint 'Abdur-Rahman, care obișnuia să stea în apartamentul Aishei, soția Profetului, salla Allah aleihi wa sallam, că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Profetul a trimis un om să fie comandantul unei expediții de război și el obișnuia să conducă companionii săi în rugăciune, prin recitarea Coranului. Și el completa recitarea lui cu: „Spune: „El este Allah, Cel Unic!””. Și când s-au întors ei, i-au povestit Profetului, și el a zis: „Întrebați-l de ce a făcut așa.” Ei l-au întrebat și el a zis: „Pentru că este descrierea lui Ar-Rahman și iubesc să recit acest verset.” Așa că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a zis: „Informează-l că Allah îl iubește cel mai mult pe el.””

De asemeni, acest hadith a fost relatat de Muslim și Nasa'i.

În „Cartea Rugăciunii”, Bukhari relatează că Anas a spus:

„Un om din Ansari obișnuia să conducă oamenii în rugăciune, în moscheea Quba'. De fiecare dată când începea să recite o surah în rugăciunea pe care el o conducea, el începea cu recitarea: „Spune: „El este Allah Cel Unic!”, până la sfârșitul surei. Apoi, pe lângă aceasta, el mai recita o altă surah. Obișnuia să facă asta în fiecare Rak'ah. Așa că, companionii săi i-au vorbit, spunându-i: „Adevărat, tu ai început rugăciunea cu această surah. Apoi, te-ai gândit că nu e suficient pentru tine, până când nu ai recitat o altă surah, la fel de bine. Așa că ar fi trebuit ori să o citești, ori să o lași, și să citești altă surah în locul ei.” Omul i-a răspuns: „Nu voi renunța să o citesc. Dacă vreți să continui îndrumându-vă (în rugăciune), voi face așa; și dacă vouă nu vă place, vă voi lăsa (nu vă voi conduce).” Ei l-au considerat ca fiind unul dintre cei mai buni, așa că l-

au lăsat să conducă rugăciunea; nu voiau ca nimeni altcineva să conducă, decât acel om. Când a venit Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, ei i-au povestit cele întâmplate, și el a întrebat: „Ce te-a împiedicat pe tine să nu urmezi ordinul companionilor, și ce te-a făcut să rămâi fidel acestei recitări și acestei sure în fiecare Rak'ah?”. Omul a răspuns: „Adevărat, iubesc această surah.” Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, i-a răspuns: „Iubirea ta pentru aceasta va fi motivul intrării tale în Paradis.”

Aceasta a fost înregistrată de Bukhari, cu un lanț întrerupt, dar într-o manieră care indică aprobarea lui.

Un hadith în care se menționează că recitarea acestei sure este echivalentă cu o treime din Coran

Bukhari înregistrează de la Abu Sa'id că un om a auzit de la un alt om, recitând: „Și El nu are pe nimeni egal!”; și el repeta mereu și mereu. Așa că dimineața când a venit, omul a fost la Profet, salla Allah aleihi wa sallam și a menționat asta lui, cu toate că avea încredere în acel om. Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Pe El, în mâinile căruia este sufletul meu, într-adevăr aceasta este echivalentă cu o treime din Coran.”

Abu Dawud și Nasa'i, de asemenea înregistrează acest hadith. Bukhari înregistrează de la Abu Sa'id, radhi Allahu anhu, că Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a zis companionilor:

„Este unul dintre voi, care nu este capabil să recite o treime din Coran, într-o singură noapte?” Acest lucru a fost dificil pentru ei și au răspuns: „Care dintre noi este capabil să

facă aceasta, o, Trimis al lui Allah?" Și el a răspuns: „Allah este Unul, As-Samad.” este o treime din Coran.”

Bukhari a fost singurul care a înregistrat acest hadith.

Un alt hadith despre necesitatea recitării ei, pentru acceptarea în Paradis

Imam Malik Bin Anas înregistrează de la 'Ubayd bin Hunayn, că l-a auzit pe Abu Hurairah, radhi Allahu anhu, spunând:

„Am ieșit cu Profetul, și el a auzit un om recitând: „Și El nu are pe nimeni egal!” Apoi, Mesagerul lui Allah a spus: „Acesta este obligatoriu.” L-am întrebat: "Ce este obligatoriu?" Profetul a răspuns: „Raiul”.

Tirmidhi și Nasa'i, de asemenea, au înregistrat de la Malik, și Tirmidhi a zis: „Hasan Sahih Gharib”. Noi nu știm nimic despre această înregistrare, decât ceea ce a fost relatat de Malik. Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a mai spus:

„Sentimentele de dragoste pentru ea (recitarea) vă vor face să intrați în Paradis.”

Un alt hadith despre invocarea numelui lui Allah subhanahu wa ta'ala cu această surah

Abdullah bin Imam Ahmad înregistrează de la Mu'adh bin 'Abdullah bin Khubayb, care relatează de la tatăl său, că a spus:

„Ne era sete și s-a întunecat, în timp ce noi eram așteptați de Mesagerul lui Allah, pentru a ne conduce în rugăciune. Apoi, când a ieșit, el m-a luat de mână și a spus: „Spune...” Apoi a fost tăcut. Apoi, el a spus din nou: „Spune...” Așa că am repetat: „Ce ar trebui să spun?” El a spus: „Spune: „El este Allah, Cel Unic!” și cele două sure de refugiu, Al-Falaq și An-Nas, când se înserează, și dimineața, de trei ori, fiecare. Acestea vor fi suficiente pentru voi, de două ori în fiecare zi.”

Acest hadith a fost, de asemenea, înregistrat de către Abu Dawud, Tirmidhi și Nasa'i. Tirmidhi a spus: „Hasan Sahih Gharib.”

Nasa'i de asemenea, a înregistrat, printr-un alt lanț de naratori, și alt mod de relatare. Acestea vor fi suficiente împotriva tuturor lucrurilor.

Un alt hadith despre invocarea numelui lui Allah subhanahu wa ta'ala cu această surah

În această carte de Tăfsir, Nasa'i înregistrează de la 'Abdullah bin Buraydah, care a relatat de la tatăl său faptul că el a intrat în moschee, cu Mesagerul lui Allah, și era acolo un om ce se ruga și implora, spunând:

„O, Allah! Cu adevărat, eu Te-am întrebat dacă nu există nici un dumnezeu demn de cult, în afară de Tine. Tu ești Unicul, Cuprinzătorul, Susținătorul tuturor. Care nu dai naș-

tere, nici nu Te-ai născut și nu este nici unul asemănător cu Tine.” Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus: „Mă jur pe numele Celui în mâinile căruia se află sufletul meu, și cine se jură pe numele Celui Mare, aceluia i se dă.”

Un hadith despre vindecarea cu această surah

Bukhari înregistrează de la Aisha, radhi Allahu anha, că:

„Ori de câte ori Profetul mergea la culcare, în fiecare noapte, el împreuna palmele sale și sufla în acestea. Apoi, el recita (în palmele sale): „*Spune: El este Allah, Cel Unic!*”, „*Spune: Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor.*” și „*Spune: Eu caut adăpost la Domnul oamenilor.*” Apoi, el ștergea orice putea de pe corpul lui, cu palmele sale. El începea ștergându-și capul său și partea din față a corpului și fațada palmelor. Făcea acest lucru, ștergându-și trupul său de trei ori.”

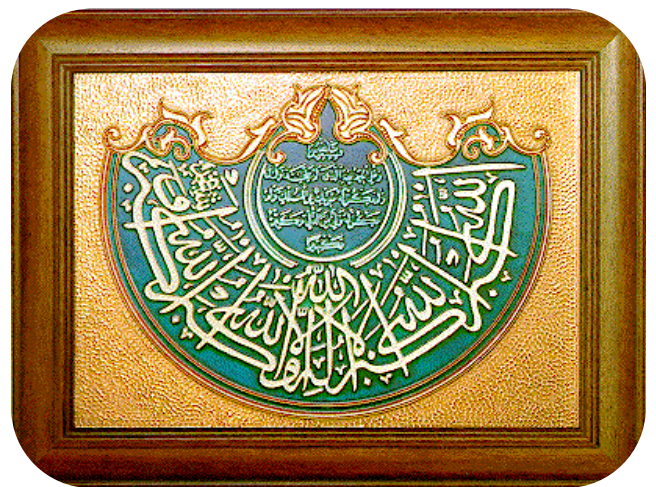
Sunan relatează, de asemenea, acest hadith. Ikrimah a spus: „Atunci când evreii au spus: „*Ne închinăm lui Uzayr (Ezra), fiul lui Dumnezeu.*” și creștinii au spus: „*Ne închinăm lui Mesia (Isus), fiul lui Dumnezeu.*” și zoroastriții au spus: „*Ne închinăm Soarelui și Lunii.*” și politeiștii au spus: „*Ne închinăm Idolilor.*”, Allah a revelat Mesagerului său: „*Spune: El este Allah, Cel Unic!*”, însemnând El este Unul, Unic, care nu are pe nimeni egal, nici un asistent, nici un rival, nici un egal și nici unul comparabil cu El.

Acest cuvânt, „*Al-Ahad*”, nu poate fi folosit pentru oricine în afirmare, cu excepția lui Allah Cel Grandios și Cel Măreț, pentru că El este perfect în toate atribuțiile și acțiunile Lui.

În ceea ce privește: „*Allah-us-*

Samad!”, Ikrimah relatează că Ibn Abbas a spus: „*Acest lucru înseamnă Unicul, de care depinde toată creația Sa.*” Ali bin Abi Talhah relatează de la Ibn Abbas:

„*El este Maestrul, perfect în Suveranitatea Sa, Cel mai Nobil, perfect în nobilimea Lui, Cel mai Grandios, perfect în Splendoarea Lui, Cel mai Indulgent, perfect în Toleranța Lui, Atotștiutorul, perfect în Cunoașterea Sa și Cel mai Înțelept, perfect în Înțelepciunea Sa. El este Unicul care este perfect în toate aspectele Nobilimii și Autorității. El este Allah, toată lauda I se cuvine numai Lui. Aceste atribute nu sunt onorice oricăror altor persoane, în afară de El. El nu are nici un egal și nimic nu este ca El. Toata slava I se cuvine, Unicul, Irezistibilul.*”

Al-A'mash relatează de la Shaqiq, care a spus că Abu Wa'il a zis: „*As-Samad*” este Dumnezeu a cărui control este desăvârșit.” Allah subhana wa ta'ala este mai presus de a avea copii și de a procrea. Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala spune: „*El nu zămislește și nu este născut. Și El nu are pe nimeni egal!*”, semnifică: El nu are nici un copil, mamă sau soție. Mujahid a spus: „*Și El nu are pe nimeni egal!*”, însemnând că El nu are o soție.

Acest lucru este precum Allah subhanahu wa ta'ala spune, și semnifică faptul că El deține totul și El a creat totul.

„Făcătorul desăvârșit [Badi'] al cerurilor și al pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soată? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.” (Surah Al-'An'am, 6:101)

Deci, cum poate El avea un egal printre rândurile creaturilor Sale, cine poate să fie egal cu El, sau o rudă care să semene cu Măreția Lui? Îndepărtat este Allah subhanahu wa ta'ala de astfel de lucruri. Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Și ei zic: „Cel Milostiv și-a luat un fiu!” ~ Voi spuneți un lucru cumplit! ~ Aproape că cerurile se crapă de aceste [vorbe], pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, ~ Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu, ~ În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu! ~ Toți cei care se află în ceruri și pe pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi, ~ El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine. ~ Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur.” (Surah Maryam, 19:88-95)

Și Allah Preaînaltul spune:

„Ei zic: „Cel Milostiv și-a luat un fiu!” Mărire Lui! Însă ei nu sunt decât niște robi ținuți în cinste. ~ Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei purced numai după porunca Lui.” (Surah Al-'Anbiya', 21:26-27)

De asemenea, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Au plăsmuit ei că între El și între djinni ar fi înrudire, însă djinnii știu că ei vor fi aduși. ~ Laudă lui Allah! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc!” (Surah As-Saffat, 37:158-159)

În Sahih Bukhari, se relatează că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam,

a spus:

„Nu e nimeni mai răbdător cu un lucru rău de care a auzit, decât Allah. Ei îi atribuie Lui un fiu, în timp ce El este Cel care le Dăruiește și Tămăduiește.”

Bukhari de asemenea, înregistrează de la Abu Hurairah că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Allah Atotputernicul și Mărețul a zis: „Descendenții lui Adam Mă neagă și Mă înșeală și nu au dreptul să facă acest lucru. În legătură cu negarea Mea, spunându-și aceasta: „El (Allah) niciodată nu mă va recrea, așa cum m-a creat El mai înainte.” Dar recrearea Lui este mai ușoară decât creația Sa originală. Cât despre blestemul Său, spunându-și aceasta: „Allah și-a luat un fiu.” Dar Eu sunt Cel Unic, Stăpânul Îndestulător. Eu nu zămislesc și nici nu am fost născut și nu este nici unul egal cu Mine.”

Acesta este sfârșitul Tăfsirului surei Al-Ikhlâs și toate laudele și binecuvântările sunt datorate lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Alhamdullilah Rabi-L Alamin

Allahu Allam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Miracolul orbitelor

~ de Gabriela Guettat ~

Versetele din Coran care vorbesc de Soare și de Lună, subliniază că fiecare se deplasează pe anumite orbite.

„El este acela care a creat noaptea și ziua, soarele și luna; și fiecare plutește pe cercul său.” (Surah Al-Anbiya', 21:33)

Un alt verset menționează că Soarele nu este static și că se deplasează pe anumite orbite, bine stabilite.

„Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Atotputernic [și] Atoateștiutor [Al-'Aziz, Al-'Alim]!” (Surah Ya-Sin, 36:38)

Aceste fapte ne-au fost comunicate prin Coran, iar ele au fost descoperite în epoca noastră, de către observatorii astronomici. Calculele experților în astronomie spun că Soarele călătorește cu viteza extraordinară de 720 mii kilometri pe oră, ceea ce semnifică faptul că Soarele parcurge 17.280.000 kilometri pe zi. Soarele, cu Planetele și cu sateliții lor din sistemul gravitațional, parcurg și ele aceeași distanță. Toate stelele din Univers efectuează același mod de deplasare organizată. Tot Universul e plin de drumuri și de orbite de acest fel și găsim scris în Sfântul Coran:

„Pe cerul cel bine întocmit!” (Surah Adh-Dhariyat, 51:7)

În epoca în care a fost revelat Coranul, umanitatea nu posedă telescoape și nici tehnică avansată a observării, pe care le avem astăzi și care ne

permit să observăm spațiul, pe distanțe de milioane de kilometri. Nu existau nici cunoștințele fizicii și astronomiei, de aceea era imposibil să se cunoască aceste trașee perfecte, cum găsim în versetele explicate în Coran, care au fost revelate la acea epocă, pentru că, în Sfântul Coran, găsim vorbele lui Allah subhanahu wa ta'ala.

În Coran, Allah Preaînaltul ne atrage atenția asupra unui atribut foarte interesant, care se găsește în cer:

„Si Noi am făcut cerul ca un acoperiș bine păzit și totuși ei sunt fără băgare de seamă la minunile lui.” (Surah Al-Anbiya', 21:32)

Acest atribut din cer a fost recunoscut și aprobat în secolul XXI, de către cercetătorii de știință. Atmosfera care înconjoară Pământul exercită funcțiuni cruciale pentru continuarea vieții. Meteorii care intră în contact cu atmosfera, aceasta îi distruge, împiedicând să facă rău tuturor vietăților.

Tot ea, atmosfera, filtrează razele luminoase, provenite din spațiu, lăsând să pătrundă numai razele inofensive și utile, de exemplu razele ultra-violete, care sunt necesare fotosintezei plantelor și pentru supraviețuirea a tot ceea ce e viu. Funcția protectoare a atmosferei nu se oprește aici, ea protejând Pământul de frigul glacial al spațiului, unde temperatura poate ajunge la -270 grade Celsius.

Allahu Allam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ce este Coranul

~ de Aisha Faisal~

... Continuare din numărul precedent

Modul de strângere și de scriere a Coranului și fazele prin care a trecut acest proces

I. Scrierea versetelor Coranului și aranjarea lor, în timpul vieții Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam

Revelarea Coranului a durat douăzeci și trei de ani. Aceasta este perioada de timp în care s-a definitivat această Carte glorioasă, în sensul revelării versetelor și aranjării surelor.

Hadithurile referitoare la aranjarea și ordonarea materialului, în forma sa de astăzi, sunt de acord asupra faptului că această ordonare este instituită și că ea s-a făcut fără efortul Profetului, salla Allah aleihi wa sallam, sau al vreunuia dintre companionii săi, în timpul vieții, sau după moartea lui. El a primit revelațiile de la Allah Preaînaltul, prin intermediul Îngerului Jibril, aleihi sallam, în ordinea în care i-au fost trimise.

Imamul Ahmad a relatat, preluând de la Osman bin Abu Al-'As, care a spus: „Stăteam alături de Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, când s-a uitat fix, spre un bărbat și a zis: „A venit Jibril și mi-a poruncit să pun acest verset în acest loc din această surah.”

„Allah poruncește dreptatea, plinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă u-

râtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.” (Surah An-Nahl, 16:90)

Al-Qurtubi a relatat, cu tot lanțul de transmițători, că Ibn Abbas a zis: „Ultimul verset din Coran care a fost revelat este acesta:

„Și fiți cu frică de Ziua în care vă veți întoarce la Allah, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei [oamenii] nu vor fi nedreptățiți.” (Surah Al-Baqara, 2:281)

Și Jibril, aleihi sallam, a zis: „O, Mohammed! Așează-l pe el după versetul două sute optzeci, din surah Al-Baqara!”

Pornind de la aceasta, savanții, istoricii și cercetătorii sunt unanim de acord cu faptul că orânduirea versetelor Coranului este un lucru instituit de către Allah Preaînaltul.

Consemnarea în scris a Coranului

Istoricii și cercetătorii au fost în unanimitate de acord cu faptul că Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a fost analfabet, neștiind să citească și să scrie. Allah Preaînaltul a grăit:

„Și tu nu ai citit mai înainte de ea nici o altă carte și nici nu ai scris-o cu dreapta ta [fiindcă era neștiutor de carte]. Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.” (Surah Al-Ankabut, 29:48)

Numai că Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a încredințat scrierea Coranului care i-a fost pogorât, anumitor companioni ai săi, cărora li s-a dat numele de „copiști ai revelației”. Cei mai cunoscuți dintre aceștia au fost: Abu Bakr, Omar, Othman, Ali, Zayd bin-Thabit, Az-Zubayr bin 'Awwam, *radhi Allahu anhum*.

Au existat, printre companioni, mulți care au urmărit versetele Coranului și ordinea lor și le-au reținut pe de rost, ajungând, în felul acesta, să rețină întregul Coran. Printre cei mai vestiți dintre ei s-au numărat Abd Allah bin Mas'ud, Ubai ben Ka'b și Zayd ben Thabit. Acest lucru este demonstrat și de afirmația cronicarilor că, în bătălia de la Al-Yamama, din vremea primului calif, Abu Bakr, au pierit și optzeci de companioni, dintre aceia care știau Coranul pe dinafară. Din această afirmație înțelegem faptul că prima generație de companioni a memorat Coranul cel Nobil și l-a transmis celor care au venit după ei, pe două căi:

1. Copierea de către anumite persoane, cărora Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, le-a încredințat această misiune;

2. Memorarea lui, preluându-l de la marii cititori dintre companioni și de la cei care-l știau pe de rost, preluându-l de la Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam*, stabilindu-le modul de rostire.

II. Ce s-a întâmplat în vremea primului calif, Abu Bakr?

După ce Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, s-a săvârșit din viață și i-a succedat, la conducerea comunității, Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, și în urma bătăliei de la Al-Yamama, în care a pierit un mare număr dintre aceia care știau Coranul pe de rost, Omar bin Al-Khattab, *radhi Allahu anhu*, i-a poruncit lui Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, să strângă Coranul și să-l păstreze între două coperte, de teamă că cei care știau Coranul pe dinafară se vor stinge din viață și se vor ivi deosebiri între oameni, în privința lecturii lui.

Iată ce a relatat Bukhari, în acest sens, despre Zayd bin Thabit, care a zis:

„După bătălia de la Al-Yamama, Abu Bakr a trimis după mine; când am

sosit, l-am găsit acolo și pe Omar. Și a zis Abu Bakr: „Omar a venit la mine și mi-a spus că moartea a fost cumplită cu cititorii Coranului în bătălia de la Al-Yamama și că el se teme că și alți cititori s-ar putea să piară, în alte bătălii și, prin urmare, să dispară o bună parte din Coran; mi-a spus că socotește de cuviință să poruncesc să fie adunat Coranul.” I-am zis lui Omar: „Cum să faci un lucru pe care nu l-a făcut Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam!*?” Dar Omar a zis: „Jur pe Allah că așa este mai bine!” Și a continuat să stea de vorbă cu mine, până ce Allah mi-a deschis pieptul și am ajuns să împărtășesc părerea lui Omar.” Iar Zayd a mai adăugat: „Abu Bakr a zis: „Tu ești un bărbat în putere și mintos, și nu avem nici o bănuială în privința ta. Tu ai însemnat revelația pentru Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam!* Așadar, urmărește Coranul și adună-l!”

Jur pe Allah că, dacă mi-ar fi cerut să mut un munte din loc, nu mi-ar fi fost mai greu decât să adun Coranul, așa cum mi-au cerut! Și am purces la urmărirea Coranului și la strângerea lui. Foile pe care s-a scris s-au aflat la Abu Bakr, până ce el s-a stins din viață, apoi la Omar - în timpul vieții lui -, apoi la Hafsa, fiica lui Omar, radhi Allahu anha.

III. Ce s-a întâmplat în timpul califatului Othman bin Affan, radhi Allahu anhu?

Lucrurile au rămas la stadiul la care le-a adus Abu Bakr, radhi Allahu anhu, în vremea conducerii lui, în vremea lui Omar bin Al-Khattab, radhi Allahu anhu - cel de al doilea calif -, precum și la începutul conducerii lui Othman bin Affan, radhi Allahu anhu - cel de-al treilea calif.

Reflectând după această expunere succintă asupra istoriei Cărții glorioase, din momentul când ea i-a fost trimisă Profetului Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam* și până astăzi, în ceea ce privește fazele prin care a trecut, treptat, scrierea ei, strângerea ei și studierea ei, ai impresia că te afli în fața unui soare strălucitor și limpede, care se mișcă pe bolta cerului senin, în fața ochilor tăi, fără ca în jurul lui să se vadă vreun petec de nor, care l-ar putea acoperi, fără ca între tine și el să fie vreo furtună sau ceață, care l-ar putea învălui.

Este un lanț neîntrerupt de înregistrări, scrise exact, și de receptare orală, corectă, care merg una alături de cealaltă, într-o sincronie perfectă, de când a început revelarea Coranului și până în clipa de față, fără să lipsească din el nici o verigă și fără să existe prin el nici o breșă, prin care și-ar putea face loc îndoiala, și nici o deosebire, care ar putea stârni vreun dubiu.

Care altă carte a străbătut, în decursul secolelor, un drum atât de lung, fiind perfect păstrată și apărată? Rațiunea nu înțelege din aceasta decât că timpul și secolele au confirmat adevărul celor exprimate de glasul lui Allah Preaînaltul și Preaputernicul:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” (Surah Al-Hijr, 15:9)

Și al cuvintelor lui Allah subhana wa ta'ala:

„Acea care nu cred în îndemnare, când ea vine la ei, [să știe că] ea este o Carte plină de putere. ~ Deșertăciunea nu va veni la ea nici dinaintea și nici din urma ei, pentru că ea este o Revelație de la un Înțelept Vrednic de Laudă [Hakim, Hamid]!” (Surah Fussilat, 41:41-42)

Citirea Coranului cel Sfânt

Citirea Coranului cel Sfânt este unul din ritualurile de adorare în Islam. Este de dorit ca el să fie cât mai des citit, pentru ca dreptcredinciosul musulman să aibă inima vie și plină de lumină.

Traducerea Sfântului Coran

1. Traducerea literală, care constă în redarea cuvintelor prin corespondențele lor exacte, dintr-o altă limbă, cu respectarea ordinii lor, întocmai. Coranul cel Sfânt nu poate fi tradus, din aceste motive, literal, iar teologii musulmani au interzis o astfel de tentativă. Coranul este cuvântul lui Allah subhanahu wa ta'ala, considerat sacru, revelat Trimisului Său, *salla Allah aleihi wa sallam*, ale cărui cuvinte și sensuri sunt imposibil de imitat.

2. Traducerea explicativă sau traducerea sensurilor, care constă în redarea sensurilor cuvintelor, dintr-o limbă într-o altă limbă, fără să fie obligatorie traducerea prin aceleași cuvinte și cu respectarea strictă a ordinii acestora. Coranul cel Sfânt, ca și orice altă exprimare arabă elocventă,

conține, pe lângă sensurile de bază, și o serie de sensuri secundare. Într-un hadith se spune:

„Un profet, trimis înainte de mine, era trimis numai neamului său, în vreme ce eu am fost trimis pentru toți oamenii.” (relatat de Bukhari)

Iar condiția urmării mesajului este transmiterea lui. Prin faptul că a fost trimis în limba arabă, Coranul a devenit obligatoriu pentru națiunea arabă, dar pentru națiunile care nu știu bine araba, sau nu o cunosc deloc, se impune traducerea sensurilor lui, în limbile acestora.

Realitatea este că expresia arabă conține în sine subtilități ale limbii, ce nu pot fi redată cu exactitate deplină, într-o altă limbă. Cuvintele nu pot reda toate conotațiile în limba în care se traduce, ca să nu mai vorbim de îmbinări și expresii frazeologice. Coranul cel Sfânt reprezintă culmea elocvenței limbii arabe; el conține expresii foarte specifice, cu numeroase conotații și subtilități, precum și celelalte trăsături, care fac stilul său de neimitat ('i'jaz).

Coranul cel Sfânt și imposibilitatea de a-l imita

Minunea este orice lucru neobișnuit, săvârșit de către profet sau trimis, atunci când este provocat de cei care-l tăgăduiesc, pentru a demonstra adevărul propovăduirii sale.

Prin imposibilitatea de a-l imita, aici se are în vedere punerea în evidență a adevărului mesajului propovăduit de către Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, prin dezvăluirea incapacității arabilor din epoca sa de a se opune minunii sale veșnice, reprezentată de Coran, și incapacitatea generațiilor care le-au urmat de a face acest lucru.

Credința în minunea Coranului

Allah Preaslăvitul i-a înzestrat pe profeții și trimișii Săi, pe care i-a trimis la oameni, cu minuni care demonstrează adevărul propovăduirii lor și fac limpede, pentru oameni, legătura dintre ei și Allah Preaslăvitul și faptul că sunt sprijiniți de către El. Nu există nici un profet pe care Allah Preaputernicul și Preamăritul să nu-l fi dăruit cu însușirea de a face cel puțin o minune, care să le atragă oamenilor atenția asupra necesității de a crede în El și de a urma calea Lui cea dreaptă. Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus în legătură cu aceasta:

„Nu este nici un profet, care să nu fi fost dăruit cu semne, care să-i facă pe oameni să aibă încredere în el. Iar eu am fost dăruit cu revelația ce mi-a fost trimisă și eu nădăjduiesc să fiu în Ziua de Apoi cu mai mulți supuși, decât oricare dintre ei.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Minunile Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, sunt numeroase, ele depășind cifra de o mie. Minunea la care voim să ne referim în detaliu este minunea Coranului - cea mai elocventă și mai măreață dintre toate minunile cu care Allah subhanahu wa ta'ala i-a ajutat pe toți profeții și trimișii Săi. Aceasta întrucât minunea Coranu-

lui dănuiește veșnic, grăind despre profeția lui Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, în toate timpurile și pretutindeni, în vreme ce celelalte minuni cu care Allah subhanahu wa ta'ala i-a sprijinit pe profeții Săi au luat sfârșit și au dispărut, rămânând istorie, adică istorisiri relatate.

Înțelepciunea ce se degajă din această minune a mesajului Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, în comparație cu ceilalți profeți și trimiși de dinaintea lui, constă în faptul că mesajul celorlalți profeți a luat sfârșit o dată cu misiunea profetului următor, pe când minunea Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, va dăinui până în Ziua de Apoi și a necesitat o minune, care să facă mărturie pentru ea, în decursul tuturor epocilor.

Caracterul inimitabil al Sfântului Coran

Coranul cel Sfânt este inimitabil în toate sensurile exprimate de acest cuvânt: el este imposibil de imitat în privința cuvintelor și a stilului său. Este imposibil de imitat în privința clarității și întocmirii lui.

Este imposibil de imitat în privința sensurilor sale, care dezvăluie adevărul despre om și menirea lui în această lume. Este imposibil de imitat în privința ideilor științifice și informațiilor transmise, pe care știința modernă le-a confirmat.

Este imposibil de imitat în privința legislației sale și a apărării drepturilor omului, în scopul edificării unei societăți ideale, în care toată lumea să fie fericită. O dovadă limpede în acest sens este și faptul că arabii i-au cerut Profetului Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, să le aducă o minune, care să demonstreze adevărul propovăduirii sale și misiunii sale, iar Allah *subhana wa ta'ala* le-a vestit lor că acest Coran este cea mai mare minune, care dovedește ceea ce voiesc ei, atunci când a grăit:

„Și zic ei: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?” Spune: „Ci minunile sunt numai la Allah, iară eu sunt doar un Prevenitor limpede.” ~ Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.” (Surah Al-'Ankabut, 29:50-51)

Allah Preaînaltul i-a provocat să aducă o singură surah, asemenea celor din Coran, adresând acest îndemn în diverse modalități. S-a dovedit că Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, i-a provocat pe arabi cu Coranul, în trei etape:

1. I-a provocat prin întregul Coran, în general, adresându-se lor și adresându-se altor oameni și djinnilor, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Spune: „De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!”” (Surah Al-'Isra', 17:88)

2. Apoi i-a provocat pe ei să creeze zece sure, asemenea cu cele din el, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Sau vor zice ei: „El l-a născocit!” Spune: „Așadar, aduceți voi zece sure, asemeni lui, născocite [de voi] și chemați pe cine puteți, afară de Allah, dacă sunteți voi întru dreptate!” ~ Și dacă nu vă răspund ei, atunci aflați că a fost trimis prin știința lui Allah și că nu există altă divinitate în afară de El! Oare voi sunteți supuși [lui Allah, musulmani]?” (Surah Hud, 11:13-14)

3. Apoi i-a provocat să facă o singură surah, asemănătoare cu cele din el, atunci când Allah Preaînaltul a grăit:

„Sau spun ei: „L-a născocit [Mohammed]!”. Spune: „Aduceți voi o surah asemănătoare lui și chemați pe cine puteți, afară de Allah, dacă voi sunteți întru adevăr!”” (Surah Yunus, 10:38)

Această provocare a fost exprimată și atunci când Allah *subhanahu wa ta'ala* a grăit:

„Iar dacă vă îndoiti de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru [Mohammed], aduceți o Surah asemenea lui și chemați martorii voștri cei afară de Allah, dacă sunteți sinceri!” (Surah Al-Baqara, 2:23)

Semnele acestei provocări au rămas înregistrate în Cartea lui Allah Preaînaltul și ele au continuat să impresioneze auzul scriitorilor, poezilor și oratorilor, aparținând diverselor secte și doctrine din toate timpurile și nici unul dintre ei nu a reușit să răspundă acestei provocări, prin crearea unei lucrări despre care să se poată spune că s-ar compara cu Coranul, sau că ar fi adus ceva la fel de frumos și bun. Acest fapt este una din cele mai limpezi dovezi, care confirmă caracterul inimitabil al Coranului, în decursul secolelor. Adevărat a grăit Allah subhanahu wa ta'ala, atunci când a spus:

„Și dacă nu vă răspund ei, atunci aflați că a fost trimis prin știința lui Allah și că nu există altă divinitate în afară de El! Oare voi sunteți supuși [lui Allah, musulmani]?” (Surah Hud, 11:14)

Previziuni științifice, miraculoase, în Coranul cel Sfânt

Coranul face din cugetarea corectă și judecata dreaptă, în legătură cu universul, cel mai minunat mijloc al credinței în Allah subhanahu wa ta'ala. El îl îndeamnă pe credinciosul musulman să cugete asupra fapturilor lui Allah subhanahu wa ta'ala, din cer și de pe pământ. Allah subhanahu wa ta'ala a grăit:

„În crearea cerurilor și a pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruți cu minte, ~ Care Îl pomenesc pe Allah, stând [în

picioare], șezând [jos] sau pe o parte și cugetă la facerea cerurilor și a pământului, [zicând]: „Doamne, n-ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de chinul Focului!”” (Surah Al-Imran, 3:190-191)

Coranul cel Sfânt înalță poziția credinciosului musulman, prin virtutea științei, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„O, voi cei care credeți! Când vi se spune vouă: „Faceți loc în adunări!”, atunci faceți voi loc și vă va face și Allah vouă loc [în Paradis]! Iar când se spune „Ridicați-vă!”, atunci ridicați-vă voi și Allah îi va ridica cu [câteva] trepte pe aceia care cred dintre voi și pe aceia cărora li s-a dat știință, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți!” (Surah Al-Mujadila, 58:11)

Cel învățat și cel ignorant nu sunt egali. Allah subhanahu wa ta'ala a grăit, în această privință:

„Oare acela care petrece timpul nopții în rugăciuni, prosternându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și îl roagă de îndurare pe Domnul său? Spune: „Oare sunt egali cei care știu cu aceia care nu știu?” Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.” (Surah Az-Zumar, 39:9)

El, îi poruncește credinciosului musulman să se roage Domnului său,

pentru a-l înzestra cu știință, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„Și mai presus [de toate] este Allah - Regele, Adevărul [Al-Malik, Al-Haqq]! Nu te grăbi cu [recitarea] Coranului mai înainte de a ți se încheia revelarea lui! Și spune: „Doamne, sporește-mi mie știința!” (Surah Ta-Ha, 20:114)

Astfel, caracterul miraculos, referitor la aspectele științifice cuprinse în Coran, constă în faptul că el îi îndeamnă pe dreptcredincioșii musulmani să chibzuiască și le deschide lor porțile cunoașterii, chemându-i să intre prin ele, să înainteze, să accepte tot ceea ce este nou și trainic în domeniul științelor.

Imposibilitatea imitării legislative a Sfântului Coran

Allah subhanahu wa ta'ala i-a dăruit omului numeroase instincte, care exercită influențe asupra sufletului. Dacă rațiunea îl ferește pe om de greșală, înclinațiile psihice, deviate, ajung să domine asupra forței rațiunii, iar rațiunea nu mai este capabilă să se controleze în orice situație.

De aceea, pentru ca omul să urmeze calea cea dreaptă, se impune să recurgă la o educație specială a instinctelor sale, să și le educe, să și le dezvolte și să le dirijeze bine, către izbândă. Coranul cel Sfânt eliberează sufletul credinciosului musulman, grație credinței în unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala, care-l izbăvește de dominația superstițiilor și a slăbiciunii, de robia pasiunilor și a poftelor, astfel încât să fie un rob devotat lui Allah subhanahu wa ta'ala și să se înalțe pe sine deasupra celorlalți, căci făptura omenească

nu are nevoie decât de Creatorul care întrunește perfecțiunea absolută.

El este Creatorul Unic, Dumnezeu Unic, Cel care nu are început și nu are sfârșit, Atotputernic, Atoateștiutor și nimeni și nimic nu poate fi asemenea Lui. Această prezentare concisă nu permite o discuție detaliată despre aspectele imposibilității imitării legislative a Coranului.

Coranul a rupt barierele necunoscutului

Coranul cel Sfânt a rupt cele trei bariere ale necunoscutului: bariera timpului trecut, bariera spațiului și bariera viitorului. Citind Coranul, constatăm că el a rupt bariera timpului trecut; el ne istorisește ceea ce li s-a întâmplat comunităților anterioare, ne relatează povestirile despre trimișii anteriori, ne spune lucruri pe care nu le-a cunoscut nimeni, ne dezvăluie tainele trecutului și-i provoacă, prin ele, pe cei care tăgăduiesc. Apoi a rupt Allah Preaînaltul bariera spațiului, pentru Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam și aceasta într-o chestiune din cele mai delicate: tainele sufletului. Coranul reprezintă cuvintele lui Allah subhanahu wa ta'ala, iar El este adorat prin citirea lui și el nu trebuie supus

nici unei modificări sau schimbări și nimeni nu trebuie să îndrăznească să-l atingă sau să-l mistifice.

Așadar, acest cuvânt este un argument pentru Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, dobândit de la El, *Allah subhanahu wa ta'ala*, iar dacă ceva este vestit de Coran și s-ar constata că acest lucru nu este adevărat, aceasta ar fi o distrugere, pentru întreaga religie. Coranul a rupt, de asemenea, bariera viitorului, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„O, Trimisule! Vesteste ceea ce ți-a fost trimis de la Domnul tău! Dacă nu o faci, înseamnă că nu ai transmis mesajul Lui. Însă Allah te ocrotește de oameni și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.” (Surah Al-Ma'ida, 5:67)

Câțiva dintre companionii Profetului Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, s-au oferit, voluntar, să-l protejeze de necredincioși, dar când a fost revelat acest verset, el a scos capul pe ușă și le-a zis celor care-i asigurau paza: *„Duceți-vă, oameni buni, de aici, căci mă va apăra de oameni Allah!”*

Acest verset este cea mai puternică dovadă a faptului că el este o revelație divină, căci altfel, cine ar putea să afirme că un om ar fi în stare să reziste unei întregi comunități, să conteste credința ei, să disprețuiască divinitățile ei și să rămână teafăr?

Sfidarea absolută, până în Ziua de Apoi

Coranul i-a provocat pe arabi cu imposibilitatea imitării limbii, dar provocarea lumii nu se poate referi la limbă, întrucât oamenii vorbesc limbi diferite. El s-a adresat întregii omeniri, cu

alte provocări, sfidarea fiind absolută, până în Ziua de Apoi.

Atunci când Allah Preaînaltul ne vorbește nouă despre una dintre minunile cu care-i ajută pe profeții Săi și despre lumea Îngerilor, *aleihum sallam*, și Djinnilor, pe care nu-i vedem, trebuie să fim încrezători că acestea sunt adevăruri incontestabile, fiindcă Allah Preaslăvitul este Atotputernic, puterea Sa neputând fi comparată cu puterea întregii lumi; este Atoateștiutor, știința oamenilor neechivalând nici cu un grăunte din știința Sa. Pornind de la aceasta, trebuie să înțelegem că El, *subhanahu wa ta'ala*, crează atât ceea ce vedem, cât și ceea ce nu vedem, crează ceea ce nu vedem în momentul de față, dar s-ar putea să vedem în viitor. Allah *subhanahu wa ta'ala* este Binevoitor cu robii Săi și El crează în Univers minuni, pentru mințile omenească, pentru ca, prin aceasta, să aducă liniște în inimile noastre și să ne dăruiască încredere și credință.

Allahu Allam

**Sursă: Traducerea Sensurilor
Coranului cel Sfânt**

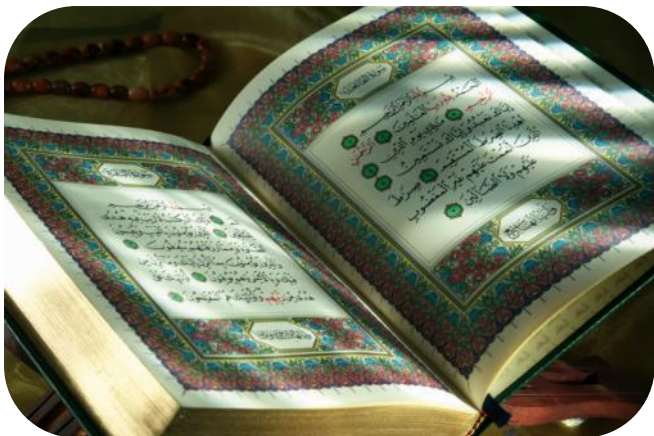
**InshaAllah, continuarea în
numărul următor**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Revelația Coranului, în șapte stiluri „Ahruf”, singular „harf”

~ de Gabriela Guettat ~

În timpul celui de-al treilea calif, Othman, radihi Allahu anhu, un comitet, sub supravegherea lui Zaid ibn Thabit, i-a fost ordonat să facă o redactare oficială a întregului Coran.

Această redactare nu a dat, însă, o interpretare uniformă, deoarece limba arabă veche nu avea vocale și, de asemenea, unele consoane aveau aceeași formă.

Semnele au fost introduse pentru a separa literele. Dar acest lucru, tot nu a oprit citirea în stiluri diferite.

În prima jumătate a secolului XIV, „imamul cititorilor Coranului” în Bagdad, Ibn Moedjahid, a dat o soluție la această problemă. El a spus că, cuvântul „harf” (literă) ar trebui să fie considerat echivalent cu „qira'a” (citirea).

El a declarat șapte moduri corecte de citire. Conform spuselor Profetului, salla Allah aleihi wa sallam, Coranul a fost trimis în șapte litere; înseam-

nă că șapte moduri de citire sunt revelate.

În prezent, doar două moduri de citire sunt în uz, Warsh - a lui Nafi' și Hafs - a lui 'Asim.

Ce anume trebuie să știm?

InshaAllah, în primul rând, ar trebui să ținem seama că, Coranul a fost revelat într-un singur stil, de la început, dar Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a insistat asupra lui Jibril, aleihi sallam, până când acesta l-a învățat toate cele șapte stiluri, care au fost, toate, complete. Evidența pentru acest hadith vine de la Ibn Abbas, care a relatat că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Jibril m-a învățat un stil și l-am tot repetat, până când m-a învățat mai multe. I-am tot cerut mai mult și mai mult, până când, în cele din urmă, au fost șapte stiluri.” (relatat de Bukhari și Muslim)

În al doilea rând, cele mai bune opinii ale savanților, cu privire la ceea ce se înțelege prin stiluri, este că există șapte moduri de a recita Coranul, unde textul poate fi diferit, dar înțelesul este același; în cazul în care există un înțeles diferit, atunci este din cauza variațiilor pe o temă, însă nu se contrazic.

În al treilea rând, unii dintre savanți spun că ceea ce s-a înțeles prin cuvântul „ahruf” au fost dialectele ara-

bilor, dar acest lucru este adus de de-
parte, din cauza hadithului relatat de
Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu
anhu, care a spus:

„L-am auzit pe Hishaam ibn
Hakeem recitând surah Al-Furqan, într-
un mod diferit de cum obișnuiam să
recit eu și de modul în care Trimisul lui
Allah, salla Allah aleihi wa sallam, m-a
învățat să recit. Am fost pe cale să mă
cert cu el, în timp ce se ruga, dar am
așteptat până și-a terminat rugăciunea,
iar apoi i-am legat haina în jurul gâtului
și l-am dus la Profet, salla Allah aleihi
wa sallam și am spus: „O, Trimis al lui
Allah, l-am auzit pe acest om recitând
surah Al-Furqan, într-un mod diferit fa-
ță de cel pe care tu m-ai învățat.” Tri-
misul lui Allah, salla Allah aleihi wa
sallam, a spus: „Recit-o!”. Și am reci-
tat-o, așa cum îl auzisem pe el că reci-
tă. Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi
wa sallam, a spus: „A fost revelată
așa.” Acest Coran a fost revelat în șap-
te moduri diferite, așa că recită în mo-
dul care este cel mai ușor pentru tine.”
(relatat de Bukhari, 2287 și Muslim,
818)

Este cunoscut faptul că Hishaam
a fost Asadi Quraish (din clanul lui Bani
Asad, dintre Quraish) și Omar, radhi
Allahu anhu, a fost Adawi Quraish (din
clanul lui Adiyi Bani, dintre Quraish).
Ambii au fost dintre Quraish - și
Quraish aveau doar un dialect. În cazul
în care diferența de „ahruf” (stiluri) a
fost o diferență în dialecte, de ce cei
doi ar avea recitări diferite?

Savanții au menționat aproape
patruzeci de opinii diferite, în ceea ce
privește această chestiune! Poate că
cel mai corect este ceea ce am mențio-
nat mai sus, și Allah știe Cel mai Bine
(Allahu Allam).

În al patrulea rând, se pare că
cele șapte stiluri au fost descoperite cu
formulări diferite, după cum este indi-
cat de hadithul relatat de Omar, radhi
Allahu anhu, pentru că obiecția lui
Omar, radhi Allahu anhu, se referea la
stil, nu la sens.

Diferența dintre aceste stiluri nu
e o problemă de contradicție și opozi-
ție, ci mai degrabă ele sunt sinonime,
după cum Ibn Masood a declarat:
„Este ca și cum unul dintre voi zice
„halumma”, „aqbil” sau „ta’aal” (toate
fiind moduri diferite de a spune „Vino
aici!”).”

În al cincilea rând, în ceea ce
privește cele șapte recitări (Al-Qiraa'at
Al-Saba'), acestea nu se bazează pe
Coran și Sunnah, mai degrabă este
„ijtihaad” de la Ibn Mujaahid, radhi
Allahu anhu.

Oamenii au crezut că Al-Ahruf
Al-Saba (cele șapte stiluri) au fost Al-
Qiraa'at Al-Saba (cele șapte recitări),
pentru că s-a întâmplat să aibă același
număr.

Dar acest număr poate fi o coin-
cidență, sau este posibil să fi fost făcut
în mod deliberat, de Ibn Mujaahid,
pentru a se potrivi cu ceea ce a fost
relatat despre numărul de stiluri.

Unii oameni au crezut că stilurile
(ahruf) au fost recitățile, dar aceasta
este o greșeală. Cele șapte recitări
sunt una dintre cele șapte stiluri - și
acesta este stilul pe care Othman,
radhi Allahu anhu, l-a ales pentru toți
musulmanii.

În al șaselea rând, când
Othman, radhi Allahu anhu, a făcut
copii după Coran, el a făcut acest lucru
în conformitate cu un stil (harf), dar a
omis punctele și punctele-vocală, astfel
încât și alte stiluri puteau fi permise.

Deci, Coranul care a fost copiat în timpul lui, ar putea fi citit și în funcție de alte stiluri. Oamenii au început să se critice unul pe altul, pentru că recitau în mod diferit, de aceea Othman, radhi Allahu anhu, a unit musulmanii, oferindu-le un singur stil de a recita Coranul.

În al șaptelea rând, cei șapte cititori sau recitatori au fost:

1. Naafi' al-Madani
2. Ibn Katheer al-Makki
3. 'Aasim al-Kufi
4. Hamzah al-Zayaat al-Kufi
5. Al-Kisaa'i al-Kufi
6. Abu 'Amr ibn al-'Ala' al-Basri
7. 'Abd-Allaah ibn 'Aamir al-

Shaami

Cei care au cel mai puternic „isnaad” în recitare sunt Naafi' și 'Aasim. Cei mai elocvenți sunt Abu 'Amr, al-Kisaa'i Warsh și Qaalon; ei au relatat de la Naafi'. Hafs și Shu'bah au relatat de la 'Aasim.

Allahu Allam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Din Fâșia Gaza...

~ de Gabriela Gharabli ~

Am venit în Fâșia Gaza în urmă cu 10 ani, în localitatea Rafah, un orașel la granița cu Egiptul. Cu toate că am stat printre musulmani practicanți, mashaAllah, am trecut la Islam abia acum doi ani, după o vizită în România. Nici acum nu pot să îmi explic de ce a durat așa mult, numai Allah subhanahu wa ta'ala știe mai bine.

Mulți de aici încercau să îmi impună, spunându-mi că trebuie să urmez Islamul!; dar cu cât insistau mai mult, cu atât respingeam mai tare ideea lor. Soțul meu nu m-a forțat nicio dată să iau această decizie.

Nu am reușit să merg în România, să îmi vizitez familia, în primii șapte ani. Aveam deja primii mei doi copii, alhamdulillah, și eram însărcinată cu al treilea, când am primit vestea că mi-a murit tatăl. Nu pot să vă explic ce durere sfâșietoare m-a cuprins și cât de neputincioasă m-am simțit! Deja trecusem prin multe aici: elicoptere care se învârteau amenințător pe cer și gloanțe care răsunau și ucideau copiii nevinoși, ce se jucau pe stradă, care omorau oamenii în propriile case. Dar nimic nu se compara cu durerea pierderii unui părinte, unui bunic care nu a reușit să își strângă la piept nepoții.

În 2007 am reușit să plecăm aproape toate fetele străine de aici, din cauza unui conflict intern, care se desfășura pe străzi. Eram multe în autocar și am plecat, toate, îmbrăcate cu hijab; dar la granița cu Israelul s-a cunoscut cine a îmbrățișat Islamul cu sufletul și

cine doar de ochii oamenilor. Eu eram hotărâtă că, dacă voi face acest pas, îl voi face din tot sufletul, cu inima deschisă, nu voiam să o fac doar cu unități de măsură. Am plecat de aici creștină și m-am întors din România, subhana Allah, cu dorința de a fi musulmană.

Când am plecat de aici, în vara anului 2007, nu știam cum ne vom întoarce, deoarece majoritatea dintre noi nu aveam actele necesare pentru acest lucru. Statul israelian, nici până în ziua de azi, nu ne dă dreptul să fim cetățeni palestinieni, cu acte în regulă.

Alhamdulillah, am reușit să mă întorc în ianuarie 2008 cu trei copilași mici, atunci când, pentru câteva zile, s-a dărâmat zidul ce desparte Fâșia Gaza de Egipt și am reușit și noi să trecem peste dărâmăturile acestui zid. Multe fete care aveau copii școlari s-au întors, târându-se prin tunele înguste, cu puțin aer, stând sub pământ și câte o jumătate de oră.

În luna martie, alhamdulillah, am intrat și eu în Islam; am simțit că s-a schimbat ceva în viața mea: nu avea schimbare exterioară, deoarece deja, de ani buni, mă îmbrăcam conform cerințelor de aici, ci avea liniște sufletească, ce nu se poate explica în cuvinte.

În decembrie 2009 a început din nou războiul. Unul din copii era la grădiniță și îl așteptam acasă, atunci când au fost lovite toate țintele din Gaza în câteva minute. Vedeam la televizor, aproape în direct, primul loc unde a căzut bomba, zeci de polițiști, jumătate

morți, jumătate vii, zăceau unul peste altul; cei care trăiau aveau degetele ridicate și se auzea Shahada.

Și la noi au fost câteva explozii, străzile erau pline cu copii care se întorceau acasă de la școală, sau erau în drum spre ea. Eu nu am știut nimic de copilul meu, minute în șir, era haos, telefoanele nu funcționau, nu știam pe unde este microbuzul cu care se întorcea de la grădiniță, dacă nu cumva era pe lângă vreun punct lovit de rachetă. Alhamdulillah, s-au întors cu toții sănătoși, dar foarte speriați și urlând de frică. Aflasem că, în acea zi, muriseră câțiva copii de la școala care era lângă postul de poliție lovit, în urma suflului exploziei.

Apoi au urmat multe zile la rând, în care nu lipseau atacurile aeriene, avioanele roind mereu pe sus. Nu te puteai simți nicăieri în siguranță, copiii erau foarte speriați și erau locuri în Fâșia Gaza, unde nu se mai găsea gaz sau petrol, pentru gătit. Curentul se întrerupea mereu, a început să dispară făina de pe piață și multe alte alimente necesare precum smântână, lapte; câteodată nici fructe nu găseam.

Alhamdulillah, oamenii se ajutau unii pe alții cum puteau, frica era mare dar, în același timp, la fel de mare era și încrederea în voința lui Allah subhanahu wa ta'ala. A fost lovită și moscheea cea mare, de aici, din apropiere și casele din jur au fost puternic avariate. Am văzut oameni care erau anunțați de armata israeliană că li se va dărâma casa și, tot ceea ce puteau salva, încărcau în căruțe și se mutau în sălile de clasă, eliberate în școli. Au fost școli pline cu refugiați, oameni care aveau casele aproape de granițe, dar nici acestea nu mai constituiau un loc sigur

unde să se adăpostească; școala a fost lovită de o rachetă. Oamenii se credeau în siguranță în școlile patronate de O.N.U., dar din păcate și acolo au murit oameni și copii nevinovați.

Alhamdulillah, a trecut și acest război și, deși auzim amenințări de noi lovituri aeriene, viața decurge normal pentru această zonă. O viață cu lipsuri, cu oameni care nu au unde să lucreze, cu copii care merg la școală în papuci de plastic și nu au unde se juca, se îmbracă cu hainele primite ajutoare la școli, își fac lecțiile, de multe ori, la lumina lumânărilor, auzind în tot acest timp avioanele, care survolează amenințător zona.

Granițele sunt închise de luni de zile dar, cu voia lui Allah subhanahu wa ta'ala, odată, și acest popor greu încercat va duce o viață mai bună. Dacă nu noi, măcar copiii noștri, pentru care bucuria copilăriei a fost înlocuită de frică și lipsuri.

ALLAHU AKBAR!!

***Eu sunt o
lacrimă...
Copil palestinian
rănit,
Ce și-a pierdut
părinții.
Eu sunt un
țipăt...***

***Fată musulmană și mamă și
bătrână.***

Eu sunt tragedia națiunii...

Și mama tragediilor.

Eu sunt o inimă...

Suferind de durere.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Răbdarea unui părinte

~ de Gabriela Guettat ~

Un bătrân stătea în curtea casei sale, împreună cu fiul său, care primise o educație aleasă. La un moment dat, pe casă se așează o pasăre.

Tatăl își întreabă fiul: „Ce este aceea?”

Fiul răspunde: „O pasăre.”

După un minut, tatăl își întreabă fiul din nou: „Ce este aceea?”

Fiul răspunde: „O pasăre.”

Iar, după câteva minute, tatăl își întreabă fiul, pentru a treia oară: „Ce este aceea?”

Fiul răspunde: „Tată, adineaori ți-am spus, este o pasăre.”

După o scurtă perioadă, bătrânul întreabă din nou: „Ce este aceea?”

În acel moment, cu o expresie foarte iritată în tonul fiului, acesta răspunde: „Tată, este o pasăre! O pasăre!”

Imediat după, tatăl întreabă din nou: „Ce este aceea?”

De această dată, fiul îi răspunde tatălui său, pe un ton foarte nepolitic și enervat: „Tată, repeți de fiecare dată aceeași întrebare, chiar dacă eu ți-am răspuns de atâtea ori că este o pasăre. Nu poți înțelege?!?!?”

Puțin mai târziu, tatăl merge în camera sa și se întoarce cu un jurnal vechi. Deschizându-l, îl roagă pe fiul său să citească. Când a început, erau scrise următoarele: „Astăzi, în timp ce stăteam cu fiul meu în curte, o pasăre s-a așezat pe casă. El m-a întrebat de 25 de ori ce este aceea, iar eu i-am răspuns de 25 de ori, fără a mă ener-

va, că este o pasăre. Îmi era chiar dragă acea ființă inocentă.”

Apoi, tatăl i-a spus fiului: „Diferența constă între atitudinea unui tată și a unui fiu; atunci când am fost întrebat de 25 de ori ce este aceea, am răspuns de același număr de ori, fără a mă simți enervat sau iritat de întrebare, iar astăzi, când eu te-am întrebat același lucru, doar de 5 ori, te-ai enervat.”

Allah subhanahu wa ta'ala spune în Coran:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!” și nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase.” (Surah Al-Isra, 17:23)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

„Amaanah” - Încredințarea

~ de Mariam Silo ~

A spus Allah subhana wa ta'ala:

„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [Sami', Basir]!” (Surah An-Nisaa, 3:58)

Adevărul este ceva încredințat cuiva de încredere, pentru a se folosi sau pentru a fi păzit o perioadă de timp, până când va fi înapoiat proprietarului său. Adevărul implică, de asemenea, că cel care îl acordă, îl va folosi în concordanță cu voia proprietarului său, și nu altfel.

În acest verset, Allah Preaînaltul, prin Milostenia Sa desăvârșită, a acordat adevărul cerurilor, pământului, munților și omului; în timp ce primii trei au refuzat să poarte adevărul, omul a acceptat.

Acest adevăr poate fi înțeles din următorul verset, în care Allah subhana wa ta'ala spune:

„[Este astfel] pentru ca Allah să-i osândească pe fățarnici și pe fățarnice, pe politești și pe politeiste. Însă Allah primește căința dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor. Allah este Iertător, Îndurător [Ghafur, Rahim].” (Surah Al-'Ahzab, 33:72)

Acest verset arată că doar omul are capacitatea de a deține aceste atribute, ca: ipocrizie, politeism și credință sinceră, iar pedeapsa pentru cel care devine ipocrit sau politeist este o consecință a neîmplinirii totale a adevărului, în timp ce răsplata pentru cel care devine dreptcredincios este rezultatul păstrării adevărului.

Altfel fiind spus, aceste atribute sunt în legătură directă cu religiozitatea, astfel că se poate afirma cu certitudine că adevărul este în directă legătură cu religia.

Înainte de a explica ce este adevărul menționat în acest verset, ar trebui să ne întrebăm și să răspundem la următoarele întrebări: De ce cerurile, pământul și munții au refuzat să poarte (să-și asume) acest adevăr? De ce omul a acceptat să poarte adevărul?

Răspunsul la ambele întrebări se deduce din versetul 72, notat mai sus. Este evident din acest verset că doar ființa umană îndeplinește (suportă) această consecință a incorectitudinii, a ignoranței și că doar aceia dintre oameni care sunt corecți și care au știință

pot deține aceste atribute, opuse celorlalte și, ca atare, doar ființele umane sunt pregătite pentru a purta povara adevărului.

În orice caz, această afirmație conduce către o altă întrebare importantă: De ce Allah Atotștiutorul și Întelepciunea Absolută, a oferit omului adevărul, cu toate că știa că omul este nedrept și ignorant?

Răspunsul la această întrebare este că el a fost oferit omului pentru că el are capacitatea de a se schimba pe sine în privința defectelor ca: incorectitudine, ignoranță; iar lipsa schimbării este subiectul (cauza) pedepsei.

Un lucru reiese indubitabil, conform acestei „teorii”, și anume faptul că omului i s-a dat să țină acest adevăr pentru că el era ignorant, ca urmare a lipsei de credință față de adevăr și, ca atare, față de sine însuși.

Pentru a înțelege mai bine acest lucru, haideți să ne uităm la versetele în care este descrisă povestea lui Adam, aleihi sallam, în Paradis:

„Și zis-am Noi: „O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în această grădină! Mâncați din ea pe îndestulate, ori de unde voiți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedrepti!”” (Surah Al-Baqara, 2:35)

Allah subhanahu wa ta'ala l-a avertizat pe Adam să nu se apropie de un anume copac, pentru că dacă o va face, el va fi nedrept față de sine. În alt verset, care descrie aceeași prohibiție, adjectivul „nedrept” are sensul:

„Atunci am zis Noi: „O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soaței tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit!” (Surah Ta-Ha, 20:117)

Ceea ce înțelegem din aceste versete este că, odată ce Adam, aleihi sallam, s-a apropiat de copac, și-a asumat povara imensă a începutului încercărilor sale și aceasta este semnificația „*fatashqa*” (ca să nu îți fie greu).

În același mod, acceptarea adevărului implică o enormă responsabilitate de a fi în gardă, adică asumarea acestei obligații de a păzi „*amaanah*” și, probabil, sensul expresiei „*a fost el nedrept, ignorant*”, din versetul în discuție.

Având capacitatea de a înțelege substratul temei abordate, vom trece la o parte în care acum putem aduce în discuție adevărul propriu fiecăruia dintre noi; propriul adevăr.

S-au emis multe opinii de către oamenii de știință, în legătură cu „*amaanah*” - încredințarea - și am să prezint câteva dintre ele:

Prima opinie: Adevărul este credința în Tawheed - unicitatea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Comentariu: Acest punct de vedere nu poate fi acceptat, pentru că totul Îl preamărește pe Allah subhana wa ta'ala:

„Îl preamăresc cele șapte ceruri și pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Dar El

este Blând, Iertător [Halim, Ghafur].” (Surah Al-'Isra', 17:44)

Cerurile, pământul și munții, totul Îl preamărește pe Allah Unic, dar noi nu pricepem preamărirea lor. Așadar, nu are sens, pentru că ele au refuzat să poarte adevărul.

A doua opinie: Adevărul („amaanah”) este să accepți adevărul, cu toate detaliile sale.

Comentariu: De asemenea, nici acest punct de vedere nu poate fi acceptat, pentru că omul și-a asumat răspunderea. Atunci, cum a fost el capabil să aibă caracteristicile ipocriziei și ale politeismului, dacă el a acceptat adevărul, cu toate detaliile?

A treia opinie: „Amaanah” este responsabilitatea de a-L „reprezenta” (sluji) pe Allah subhanahu wa ta'ala, astfel că o persoană care Îi este credincioasă poate atinge perfecțiunea și, de asemenea, poate dispune societatea într-o ordine perfectă, bazată pe unicitate, prin asumarea religiei.

Comentariu: Această explicație a adevărului este foarte interesantă și are suport în Coran. Adevărul poate fi descris în multe feluri, pentru că cerurile, pământul și munții sunt întotdeauna supuse lui Allah subhanahu wa ta'ala și astfel, nu trebuie să obțină perfecțiunea și să se perfecționeze.

Pe de altă parte, omul are responsabilitatea legală de a se supune lui Allah subhanahu wa ta'ala și de a-și perfecționa mediul și a menține justiția. Omul și-a asumat adevărul pentru

că el are capacitatea de a se perfecționa pe sine și de a obține un statut mai înalt decât al Îngerilor, aleihum sallam. Tot astfel, omul are capacitatea de a se distruge pe sine, de a rămâne nedrept și ignorant, obținând astfel un statut mai josnic decât al animalelor.

Cerurile, pământul și munții nu dețin aceste potențiale umane. Dacă omul nu-și purifică sufletul, el va fi implicit nedrept, ignorant și astfel nu are sens ca el să accepte și să dețină/poarte adevărul. Fraza anterioară se deduce din următoarele versete:

„Și pe suflet și pe ceea ce l-a plăsmuit ~ Și i-a insuflat lui nelegiuirea sa și evlavia sa! ~ Izbândește cel care-l curățește ~ Și pierdut este cel care-l strică!” (Surah As-Şams, 91:7-10)

„Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare, ~ Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos,” (Surah At-Tin, 95:4-5)

„Și când Stăpânul tău le-a zis Îngerilor: „Voi să pun pe pământ un înlocuitor [khalifa]”, i-au răspuns: „Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi Ție Îți aducem slavă și pe Tine Te venerăm cu sfințenie?” Și a zis: „Eu știu ceea ce voi nu știți.” (Surah Al-Baqara, 2:30)

„Și atunci când am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam!” Și s-au prosternat ei, în afară de Iblis, care nu a voit, ci s-a semețit și a rămas printre cei necredincioși.” (Surah Al-Baqara, 2:34)

„El a zis: „Coborâți amândoi din el [din Paradis]! Vă veți fi toți dușmani unul altuia! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit. ~ Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.”” (Surah Ta-Ha, 20:123-124)

Concluzii

Adevărul înseamnă, prin urmare, responsabilitatea de a-L reprezenta pe Allah subhanahu wa ta'ala pe pământ și de a-I arăta calitățile (de a I le respecta). Doar ființa umană și-a asumat adevărul, având capacitatea de a atinge perfecțiunea și de a se perfecționa (pe sine și ceea ce o înconjoară). Problema este, dacă doar omul este singura creatură care a acceptat adevărul, de ce Allah subhanahu wa ta'ala spune că el este nedrept și ignorant?

Răspunsul este foarte logic. Dacă suntem de acord că omul are capacitatea de a atinge perfecțiunea, atunci cum să nu poată fi el nedrept și igno-

rant prin natura sa, dacă posibilitatea există? Asta arată că doar ființa umană este gata să poarte povara acestui adevăr și să accepte consecința de a nu păstra adevărul ca atare. În versetul în discuție, refuzarea purtării adevărului este, prin urmare, expresia incapacității de perfecționare, în timp ce acceptarea adevărului este expresia capacității de perfecționare.

În Tăfsir Al-Mizan, Allamah Tabatabai a spus că adevărul este, în sensul de „*wilayah*”, o favoare, un dar special acordat omenirii, care implică responsabilitatea enormă de a fi în expectativă în privința lui și de a-l păzi (cu strășnicie). Mai mult, acceptarea acestei *wilayah* face ca ființele umane să aibă atât responsabilitatea faptelor proprii, cât și superioritate peste toate celelalte creații din lume.

Această binecuvântare divină, *wilayah*, le permite oamenilor să organizeze societatea, în concordanță cu înțelegerea superiorității religiei.

Allahu Allam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Parabolă

~ de Gabriela Guettat ~

În noaptea când Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, a făcut Isra (călătoria nocturnă) și Mi'raj (înălțarea la cer), a simțit o adiere de vânt, care aducea un miros foarte, foarte, foarte frumos.

Atât de frumos, încât Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, s-a mirat și l-a întrebat pe Jibril, *aleihi sallam*, de unde vine acel miros atât de frumos. Atunci Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus că vine de la răvășițele unei femei, care muncea la palatul lui Faraon, și de la copiii ei.

Atunci Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, i-a spus să-i povestească despre ea. Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus că această femeie lucra la palatul lui Faraon și era cea care îi pieptăna părul fetei acestuia. Într-o zi, în timp ce-i pieptăna părul, femeia a scăpat pieptenele pe jos și s-a aplecat să-l ia, spunând „*Bismillah*” (În numele lui Allah). Auzind acest lucru, fata s-a mirat și a spus: „*Tu îi rostesti numele tatălui meu, atunci când faci un lucru?*” (Faraon se considera stăpânul tuturor). Femeia a spus: „*Nu, eu Îl pomenesc pe Stăpânul meu, Allah, Cel care m-a creat și Cel la care mă voi întoarce.*”

Auzind așa, fata s-a dus la Faraon și i-a povestit totul. Acesta s-a înfuriat că un slujitor de-al său îndrăznește să slujească pe altcineva, în afara de el. Și a chemat-o, spunându-i: „*Leapădă-te de această necredință, sau te voi pedepsi drastic.*” Și femeia, bineînțeles, a refuzat. A spus: „*Rămân*

la credința în Allah Atotputernicul.” Atunci Faraonul a poruncit să fie adus un cazan mare, cu ulei fierbinte și să fie aduși și cei 5 copii ai femeii. Și, în fața acesteia, a început să bage câte un copil în acel ulei fierbinte. Inima femeii a început să plângă, dar nu vroia să se delase de credința în Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Și așa, i-a băgat pe toți 4 copiii în uleiul fierbinte. Când a ajuns la cel mai mic, femeia nu a mai putut să rabde acea durere și era cât pe ce să-l implore pe Faraon să se îndure de ea și măcar de ultimul copil. Atunci copilul, care avea doar câteva luni, prin voia lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, i-a spus: „*Mamă!!! Nu face asta, căci durerea din această lume nu se compară cu bucuria și viața liniștită și frumoasă, de care o să avem parte pe cealaltă lume, dacă avem răbdare și ne încredem în Allah subhanahu wa ta'ala.*” Și astfel au murit toți copiii femeii, și a murit și ea, cu credință în Allah *subhanahu wa ta'ala* și credință în binefacerile și binecuvântările promise în cealaltă lume, pentru cei care au răbdare și mai ales credință.

Aceasta este povestea femeii, care îi pieptăna părul fetei lui Faraon, și a copiilor ei. Au crezut în Allah *subhanahu wa ta'ala* și El i-a răsplătit cu un loc în Paradis, atât de minunat, încât până și Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, s-a mirat.

Allahu Allam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Frumusețea femeii musulmane

~ de Yasmin Dorina ~

Dragele mele surori în Islam, frumusețea noastră nu se limitează la ceea ce oriunde putem găsi. Pentru a fi frumoasă, ca musulmană, necesită o atenție sporită, asupra unor lucruri mult mai importante decât produsele de înfrumusețare. Iată aici, câteva sugestii pentru noi toate.

1. Pentru a-ți înfrumuseța ochii, coboară-ți privirea în fața bărbaților străini de tine; acest lucru îți va face ochii puri și strălucitori.

„Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile lor, afară de ceea ce este pe dinafară, și să-și coboare vălurile peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a muierilor lor, sau a acelor pe care le stăpânesc mâinile lor

drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” (Surah An-Nur, 24:31)

2. Pentru a-ți înfrumuseța fața și a-i da strălucire, fă-ți abluțiunea (wudu), de minimum cinci ori pe zi.

3. Pentru a avea buze frumoase, vorbește cu bunătate cu cei din familia ta și cu surorile tale în Islam și spune întotdeauna adevărul și lucruri esențiale.

Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine crede în Allah și în Ziua de Apoi, trebuie să spună vorbe bune, sau să tacă.” (relatat de Bukhari)

4. Cât despre ruj și fard, „Modestia” (Haya') este una dintre cele mai bune mărci, pe care le poți găsi în Centrele Islamice.

Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Allah mi-a revelat că trebuie să fii umil, că nimeni să nu asuprească pe celălalt și nimeni să nu fie mai presus decât celălalt.” (relatat de Abu-Dawud)

5. Pentru a îndepărta impuritățile de pe fața și corpul tău, folosește un săpun numit „Istighfaar” (caut iertare la Allah Preaînaltul); acest „săpun” îți va îndepărta tot ceea ce este rău, căci Allah subhanahu wa ta'ala îi iubește pe

cei care se căiesc și pe cei care se curățesc.

6. Cât despre păr, dacă vreuna dintre voi are probleme cu vârfurile despicate, atunci vă sugerez vălul islamic (hijab); acesta vă va proteja părul de orice stricăciune. La fel, dacă doriți să aveți o piele minunată, rămâneți acoperite, atunci când este necesar.

Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a spus:

„Orice femeie care își scoate îmbrăcămintea, în altă casă în afară de cea a soțului ei (pentru a arăta ceea ce nu-i este permis), își va strica protecția lui Allah asupra sa”. (relatat de Abu-Dawud și Tirmidhi)

7. Bijuteriile, se spune că înfrumusețează mâinile, dar tu, draga mea soră în Islam, fă-ți mâinile să fie frumoase, lăsându-le să fie generoase; dă milostenie celor săraci.

8. Pentru a te îndepărta de bolile de inimă, iartă persoanele care ți-au rănit sentimentele și arată-le cât de bună la suflet poți să fii.

9. Podoabele de la gâtul tău, înlocuiește-le cu dărnicie și iertare; un semn din partea ta, față de surorile tale în credință.

10. Pentru a arăta proaspătă și radiantă, zâmbește mereu.

Abdullah Ibn Haarith a spus: „Nu am văzut pe nimeni altcineva să zâmbească, mai mult decât Profetul.” (relatat de Tirmidhi)

11. Cât despre dietă, Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a spus:

„Mâncarea pentru o persoană, este deajuns pentru două și mâncarea pentru două, este deajuns pentru trei și mâncarea pentru trei, este deajuns pentru patru.” (relatat de Tirmidhi)

12. Pentru a avea o minte sănătoasă într-un corp sănătos, roagă-te în mod constant la Allah *subhanahu wa ta'ala* și amintește-ți de El.

13. Fii răbdătoare când trebuie să înduri greutate și neajunsuri și mulțumește lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, pentru că răsplata pentru răbdare este belșug pentru tine.

14. Dacă vei urma toate aceste sfaturi, date pentru femeia musulmană de către Creatorul nostru, vei fi mereu frumoasă, atât în exterior, cât și în interiorul corpului tău.

Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a spus:

„Lumea este podoabă și cea mai bună podoabă este femeia credincioasă.” (relatat de Muslim)

InshaAllah, să ne fie de folos și să fie încă un pas, mic dar sigur, spre învățătură.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Modestă în orice anotimp

~ de Ionela Noour ~

Întotdeauna, atunci când vorbim despre modă, ne gândim, în primul rând, la femei.

Moda poate fi compatibilă cu Islamul, însă trebuie respectate anumite condiții, bine definite: hainele femeilor trebuie să ascundă formele corpului, să nu fie transparente, parfumate și să nu imite îmbrăcămintea bărbaților.

Moda trebuie să fie acceptată de către religie; tot ceea ce nu este în concordanță cu religia este respins.

Femeile trebuie să fie „modele” ale frumuseții, și această frumusețe nu poate fi exprimată mai bine decât prin modestie, simplitate, puritate.

„O, fii ai lui Adam! Noi v-am dat vouă straie care să vă acopere goliciunile, ca și podoabe. Dar veșmântul smereniei, acesta este cel mai bun! Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah; poate că ei își vor aminti!” (Surah Al-'A'raf, 7:26)

Musulmanii se îmbracă decent. Nici bărbații, nici femeile nu ar purta vreodată pantaloni scurți sau haine strâmte pe corp. Adesea, femeile poartă pantaloni lungi, până la glezne, peste care pun o fustă, iar deasupra au o haină cu mâneci lungi, sau o rochie și își acoperă capul.

Într-un hadith relatat de Abu-Dawud, Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Asma, fiica lui Abu Bakr, a venit într-o zi la Profet, îmbrăcată cu haine

transparente. El i-a spus: „O, Asma, când fata ajunge la pubertate, nu e bine să i se vadă alte părți ale corpului decât acestea (și i-a arătat fața și mâinile).”

La bărbați, exigențele sunt mai mici, dar să nu uităm că Profetul nostru, salla Allah aleihi wa sallam, ne spunea că cele mai bune haine sunt cele care acoperă.

„Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudora lor! Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Bineștiutor [Khabir] a ceea ce fac ei.” (Surah An-Nur, 24:30)

Modelul contează, însă pentru zilele caniculare, materialul reprezintă partea cea mai importantă. Hainele trebuie să fie din materiale cât mai ușoare, fluide și răcoroase. Pentru zi, alege inul, bumbacul sau pânza topită, iar pentru serile mai răcoroase - satinul sau mătasea. Totuși, aceste materiale nu au calități identice, fiind necesar să focalizăm asupra lor, pentru a înțelege modul lor de purtare.

Inul este un material delicat și solicitat, mai ales în timpul verii, pentru că este ușor și răcoros. Este un material care respiră și absoarbe transpirația, fiind în același timp și plăcut la atingere. În plus, este de trei ori mai rezistent decât bumbacul. Articolele vestimentare din in pot fi combinate cu haine, sau accesoryzate cu încălțăminte colorată. Cele mai potrivite accesorii

sunt cele naturale, sau cele realizate din piele, lemn, rafie, bambus sau din țesături (mătase și broderii).

Despre **bumbac** se poate spune că este materialul textil de bază în industria modei. Este moale, călduros și practic, fiind folosit la confecționarea tuturor pieselor vestimentare. Este un material plăcut, confortabil, puțin pretențios și ușor de purtat.

Mătasea este un material rafinat, care îți conferă un aspect elegant. Mătasea vopsită reprezintă materialul ideal pentru costumele de vară. Chiar dacă mătasea este plăcută la atingere, se șifonează greu și arată bine în mediile luminate artificial, aceasta trebuie curățată des și nu face față la temperaturi foarte ridicate. De asemenea, pierde repede căldură, dacă te surprinde o seară mai răcoroasă. Asortează niște accesorii mai strălucitoare și cu influențe exotice. Alege încălțăminte și geanta să fie dintr-un material fin, eventual un plic elegant.

Satinul îți va da, indiferent de ocazie și ținută, un aer elegant. Alege accesorii cât mai simple, din argint sau din aur. Pietrele foarte mici și perlele sunt potrivite pentru o ținută de seară, geanta trebuie să fie plic, iar pantofii cât mai eleganți.

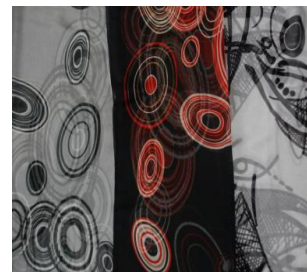
Culoarea este și ea foarte importantă. Pentru această vară, culorile deschise, pastelate, mate sunt în mare vogă. În topul celor mai frumoase 10 culori ale acestui an se află:

În afară de culoare, contează foarte mult și modelul și imprimeurile de pe aceste haine. Cele florale au foarte mare succes în ultimii ani și nu prea au de gând să dispară în viitorul apropiat.

Degradarea acestei lumi nu trebuie să ne îndepărteze de credință. Noi, musulmanii, avem un punct de reper, o valoare universală, valabilă pentru toate problemele: religia noastră, Islamul. Doar respectând aceste condiții, ne vom respecta și pe noi înșine.

Este aproape imposibil, mai ales vara, să nu atragi atenția, ieșind pe stradă acoperită. Însă răbdarea, dragostea și frica față de Allah subhanahu wa ta'ala ne vor da puterea să trecem peste toate obstacolele vieții, inshaAllah.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Daruri de la Allah subhanahu wa ta'ala

~ de Salwa Nabhani ~

ALOE

Denumire științifică:

Aloe Vulgaris

Aloe este o plantă exotică, decorativă, ce aparține familiei liliaceelor. Are frunze foarte groase, consistente, cărnoase. Florile, dispuse în formă de spic, sunt galbene sau roșii. Aloe provine din zona mediteraneană. Datorită condițiilor climatice, în România se găsește numai cultivată.

Denumirea plantei vine, cel mai probabil, de la termenul arab *alloeh*, care se traduce prin *substanță amară, strălucitoare*. La ea fac referire, de mii de ani, anticii învățați, printre care se numără și Pliniu cel Bătrân, egiptenii,

grecii, românii, indienii și chinezii. Se crede că această plantă era nelipsită din tratamentele de frumusețe ale regiilor Cleopatra și Nefertiti. Importanță pentru practica medicinală o au frunzele, din care se extrage suc de aloe. Acest suc se găsește și în alte părți ale plantei, dar în cantități mai mici.

Pentru aplicații medicinale se prepară: pulbere, pilule laxative, granule. Sucul se poate utiliza, însă, și în stare proaspătă. Doi compuși specifici sunt barbaloina și emodina.

Întrebuințări

Aloe prezintă interes pentru femei, având acțiune pozitivă în caz de insuficiență menstruală. Este utilizată și în afecțiuni precum congestiile cerebrale sau migrenele.

Ca plantă medicinală, aloe se remarcă, totodată, prin efectele sale tonifiante, vermifuge, stomahice, dar mai ales un bun purgativ. Aloe vera conține toată gama de vitamine de tip A, C, E și vitamina B12, mai puțin, însă, vitamina D.

De asemenea, aloe vera mai conține și enzime care, administrate pe cale orală, ajută la digestie, deoarece descompun grăsimile și zaharurile.

Printre mineralele descoperite în plantă se numără calciul, sodiul, potasiul, magneziul, cuprul, zincul și seleniul, acesta din urmă având proprietăți antioxidante.

Toate aceste minerale și vitamine se găsesc în planta de aloe vera, în proporție de 75%, restul fiind apă. Datorită toxicității sale mari (poate fi mortală!), aloe nu se va utiliza decât sub îndrumarea specialistului.

Ce afecțiuni se pot trata cu planta Aloe Vera?

În general, este folosită sub formă lichidă, ori poate fi folosită sub formă de cremă sau loțiune, la suprafața pielii. Este bine ca planta să fie folosită rapid deoarece, expusă foarte mult, riscă să se oxideze. Aloe vera are un efect foarte bun, atunci când facem referire la arsuri.

Odată aplicată, durerile provocate de arsuri trec rapid și oferă o senzație de calm, arsura fiind foarte repede cicatrizată. Unii cercetători au descoperit că planta are acțiune în două moduri: asupra sistemului imunitar și asupra epidermei. Aceasta este folosită cu succes în tratarea eczemelor, ulce-

relor bucale, stomacale, precum și a problemelor intestinale.

Asupra sistemului imunitar este folosită în tratarea astmului și unele forme de artrită. Folosită sub formă de cremă, această plantă oferă pielii o hidratare maximă, mulți dintre cei care au utilizat-o vreme îndelungată au declarat că pielea lor a devenit mai netedă și moale.

Ajutor pentru bolnavii de SIDA

Cercetătorii americani au experimentat această plantă în laboratoare și au descoperit că anumite zaharuri, conținute de aloe vera, pot ajuta la tratarea pacientului infectat cu HIV.

Acest zahar în cauză poate crește viteza de reacție a sistemului imunitar, lucru extrem de important, dacă ținem cont de faptul că bolnavul infectat cu HIV răspunde foarte greu la un tratament medicamentos.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Celulita

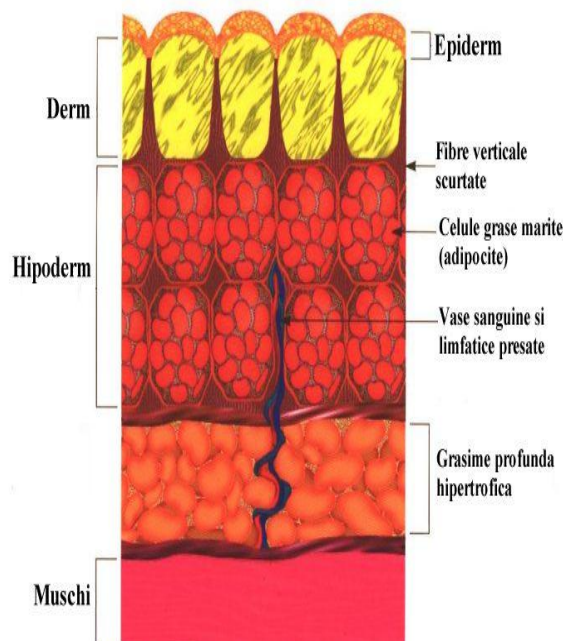
~ de Salwa Nabhani ~

Câte dintre noi nu ne confruntăm cu această problemă și de câte ori nu ne-am întrebat de ce apare și cum să dispară? Articolul ce urmează vă va asigura un minim de informații ce trebuie știute. Celulita reprezintă o degenerescență a celulelor adipoase, iar specialiștii o numesc lipodistrofie localizată. Aceasta apare din mai multe cauze, precum tratamentul îndelungat cu anticoncepționale orale, sedentarismul sau dieta dezechilibrată calitativ și, nu în ultimul rând, lipsa masajului.

Pielea este cel mai extins organ al corpului uman, iar pentru femei reflectă, extrem de mult, stilul de viață. Așa cum am precizat mai sus, dieta corespunzătoare, evitarea viciilor de orice tip, mișcarea și odihna adecvată pot să dea pielii un aspect sănătos și tonifiat. Un regim prea bogat în sare, feculenți, grăsimi, proteine și zaharuri rafinate, poate duce la apariția celulitei. Glucidele și lipidele sunt cel mai ușor de stocat de către adipocitele de pe coapse și partea dorsală.

Stresul și sedentarismul sunt, și ele, dușmani de temut pentru sănătatea epidermei (pielii). Hormonul feminin (estrogenul) favorizează și el apariția sau agravarea aspectului de coajă de portocală, respectiv celulita. Motivele ar fi: pubertatea, sarcina, administrarea de pilule orale contraceptive sau premenopauza. Estrogenii favorizează, pe de-o parte, fabricarea fiziologică a grăsimii și, pe de altă parte, stocarea ei în zonele cu probleme (exteriorul și

interiorul coapselor, zona dorsală, zona abdominală, genunchii).

De asemenea, accentuează rețenția (reținerea) de apă în țesuturi, acesta fiind și motivul pentru care unele femei, deși nu au avut niciodată probleme cu greutatea, au, totuși, celulită. Specialiștii spun că există trei categorii de femei, atacate de celulită:

1. Încă de la naștere, suntem plinuțe: de natură adipoasă, celulita se acumulează, în acest caz, odată cu kilogramele în plus. Combinația dietă - ceaiuri antiadipoase - mișcare fizică poate să asigure un succes garantat.

Recomandarea privind dieta acestei prime grupe ar fi legumele și fructele, consumate din belșug. Acestea sunt o sursă excelentă de vitamine energizante și de fibre, care produc senzația de sațietate (săturare). După

cum știm, fructele și legumele, consumate mai ales în stare proaspătă, au un conținut caloric redus. Folosiți uleiul de măsline, în locul celui de floarea-soarelui sau porumb.

Evitați grăsimile și lipidele ascunse, din mezeluri, biscuiți sau produse de patiserie. Renunțați la consumarea cartofilor prăjiți, chipsurilor și alunelor prăjite și sărate. În locul zahărului, folosiți mierea. În general, zahărurile le puteți lua și dintr-o porție de pâine neagră, cereale integrale sau o cantitate minimă de paste și orez.

Pentru masa musculară, alegeți carnea albă, de pasăre, sau cea de pește, nefăcând, însă, exces de ea. Consumați lactate degresate, nu mai mult de trei ori pe zi, și renunțați la dulceață, conserve, bomboane, pâine albă și sucuri de fructe, prelucrate.

Remedii de uz extern

Următoarele creme și cataplasme ajută la eliminarea adipocitelor. Efectul este garantat, dacă faceți și câteva exerciții fizice.

* unguentul cu cafea - amestecați în crema de corp (indicat ar fi o cremă specială de masaj) o linguriță de cafea, foarte fin măcinată. Masați pielea în fiecare seară, timp de 15 minute.

* loțiuni din plante de soc, ienupăr, salvie, crețușcă și trei-fracți-pătați.

* ulei pentru masaj - procurați de la farmaciile naturiste următoarele uleiuri și faceți un amestec din ele: 40 de picături de ulei de lămâie, 20 de picături de ulei de ienupăr, 100 ml ulei de măsline sau migdale dulci. Masați în fiecare seară, imediat după duș.

2. Circulație sanguină cu probleme: anumite femei se plâng adesea de

oboseală accentuată la nivelul membrilor inferioare (binecunoscutul sindrom al picioarelor grele), umflarea gleznelor, mai ales când este cald. Puteți folosi plante cu efect drenant și venotonic.

Recomandări dietă: Evitați, pe cât posibil, sarea și alimentele sărate, pentru a reduce retenția de apă. Exclueți chipsurile, brânzeturile foarte sărate, mezelurile picante, și reduceți cantitatea de măsline sărate, conservate. Alegeți carnea slabă, de pui, curcan, carne slabă de vită, și pește - pentru proteine. 2-3 ouă pe săptămână sunt de-ajuns.

Consumați, cât de des puteți, produse bogate în vitaminele PP (fructe roșii), C (fructe și legume verzi, galbene și portocalii) și E (uleiuri vegetale variate, fructe oleaginoase - alune nesărate, 10-15 bucăți de migdale nesărate, 5 bucăți semințe caju).

Pentru această grupă, sunt foarte indicate legumele bogate în potasiu: spanacul, broccoli, feniculul, anghinarea, țelina, conopida, prazul și sparanghelul. La capitolul fructe bogate în potasiu, puteți consuma cu încredere kiwi, pepene, struguri și portocale. Combinația lactate - cereale este o sursă excelentă de calciu și magneziu, vitamine nelipsite pentru diureză. Împotriva reținerii de apă în țesuturi, este necesar consumul sporit de lichide - mai ales apă, ceai verde, infuzii de coacăze negre, codițe de cireșe și ceai de păpădie.

Remedii pentru uz extern:

* cremă venotonică, folosită după fiecare duș. (Rețineți! Crema venotonică este indicat să o păstrați în frigider!)

* cocteiluri de uleiuri esențiale: masați în fiecare seară gleznele și gambele cu un amestec de 50 ml de ulei de măsline sau migdale dulci, 40 de picături de ulei de ienupăr și 10 picături de ulei de rozmarin. Puteți masa ușor și cu câteva picături de ulei de lavandă, lămâie sau chiparos.

* creme ce au în compoziția lor guarana, ceai verde și cofeină, scoarță de castan sălbatic sau crețișoară.

3. Vârsta înaintată: odată cu trecerea anilor, zonele de celulită devin dure la pipăit și provoacă dureri, acestea fiind consecințele unui dezinteres total asupra îngrijirii pielii dumneavoastră; prin urmare, celulita s-a cronicizat. Ca o ultimă soluție, puteți începe prin reducerea cantității de zahăr și să apelezi la masaje anticelulitice, pentru a reduce fibroza.

Recomandări dietetice: Pentru această grupă, sunt indicate pastele fierte al dente, rădăcinoasele, cerealele integrale, pâinea neagră (acestea furnizând energie, fără a provoca creșterea nivelului insulinei și depozitarea grăsimilor), precum și alimentele bogate în calciu, fără adaos de zahăr (cum ar fi brânzeturile degresate, fructele, legumele și apa minerală naturală). Rețineți că nu trebuie să consumați mai mult de două produse lactate pe zi, deoarece lactoza pe care o conțin este tot un zahăr. Excluziți biscuiții și bomboanele, cerealele îndulcite, gustările cu orez expandat, de tipul pufarinilor, compoturile și conservele ce conțin zahăr și conservanți.

Remedii de uz extern:

* planta numită Verbina, se fierbe în ½ litru de oțet de mere, după ca-

re se adaugă cataplasme, pe zonele afectate și dureroase.

* amestecați 100 de grame de cartofi copti și pisați împreună cu un castravete proaspăt, dat pe răzătoare, apoi întindeți acest preparat pe zonele cu probleme.

* adăugați în cada de baie 10 picături de ulei de lămâie, 5 picături de ulei de chiparos și 5 picături de ulei de ienupăr. Folosiți la spălare o mănușă aspră, pentru a activa circulația sanguină locală.

* folosirea cremelor de masaj, ce au la bază mango, papaya, ceai verde, cofeină și garcinia cambogia.

Știați că...

* Danemarca este țara frunțașă, cu cel mai scăzut nivel de obezitate din Europa și din întreaga lume? Ei bine da, deoarece aici nu ești acceptat în societate pe deplin, dacă ești gras. Încă de pe băncile școlii, copiii sunt educați în ceea ce privește felul în care trebuie să se alimenteze, pentru a supraviețui. Aceștia respectă foarte mult programul de sport, dieta adecvată și au, pe cât posibil, o viață sănătoasă și activă.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sfaturi privind legumele și zarzavaturile

~ de Aisha Faisal ~

Fructele și legumele reprezintă cele mai mari depozite dintre elementele nutritive pe care le avem la dispoziție de la natura verde, în ceea ce privește conținutul în fibre alimentare, deci în celuloză.

Aceste fibre alcătuiesc cel de-al șaptelea stâlp de rezistență al alimentației umane, ceilalți stâlpi fiind reprezentați de glucide, proteine, lipide, apă, vitamine și de sărurile minerale.

Pentru a conserva și prepara legumele și zarzavaturile, e bine să ținem cont de câteva principii și sfaturi de bază:

Sfaturi pentru conservare

Legumele cu consistență moale nu trebuie să fie păstrate mai mult de 2-3 zile; în locuri uscate, acestea se veștejesc repede, iar la umiditate, mu-

cegăiesc repede și iau un miros neplăcut.

Cele mai bune condiții de păstrare sunt la temperaturi mici, în cutii de lemn sau coșuri de papură, care atrag și rețin umiditatea și, totodată, permit o mai bună aerisire a legumelor.

Legumele proaspete, destinate consumului zilnic, se țin într-un coșuleț, la loc aerisit, răcoros și întunecat.

Legumele se păstrează bine în pivniță, numai dacă aceasta este uscată și bine aerisită; dacă este prea cald, legumele se veștejesc, apoi se usucă, iar dacă este prea umed, putrezesc.

Este necesar ca legumele să se așeze în pivnițe, numai pe timp uscat.

Pentru a nu se mucegai și pentru a nu fi atacate de dăunători, legumele uscate trebuie ferite de umezeală și păstrate în locuri corespunzătoare.

Rădăcinoasele, morcovul, pătrunjelul, păstârnacul, țelina, ridichile, sfecla, înainte de a se așeza în pivniță, se curăță de pământ, fără a se spăla și se lasă puțin la soare, pentru a nu mai fi umede. Se înlătură apoi rădăcinile vătămate.

În pivniță, se așează în nisip curat, culcate vârf la vârf, în straturi suprapuse. Nisipul, bine uscat, trebuie să le învăluie, în așa fel încât să nu se atingă între ele. Nu se așează zarzavaturile în picioare, așa cum cresc ele în pământ, deoarece în acest fel s-ar dezvoltă frunzele, iar legumele și-ar pierde gustul.

Legumele pentru conservat, pe cât posibil, nu trebuie păstrate mai mult de 24 ore de la recoltare.

Tăierea legumelor pentru uscare se va face uniform.

Sfaturi pentru preparare

Legumele, se recomandă a fi fierte în abur deoarece, fiind supuse unei încălziri încete, celuloza se înmoaie și devine mai fină, iar pierderile de vitamine și săruri minerale sunt reduse.

Pentru ca piureurile de legume să reușească, legumele trebuie fierte ca pentru soteuri. Aceste piureuri trebuie preparate repede, înainte de ora mesei; dacă nu este posibil, se țin în baia de apă, până ce se servesc. Pentru ca piureul să se poată bate bine, legumele se vor pune într-un vas mai mare.

Varza acră dobândește o aromă deosebită, dacă la gătit se fierbe cu suc de mere sau citronadă.

Cartofii își vor păstra culoarea deschisă, la piure, dacă în apa în care fierb se adaugă puțin oțet.

Nu folosiți lapte rece când pregătiți piureul de cartofi, căci acesta îl înnegrește, deci folosiți lapte fierbinte.

După ce ați tocat vinetele și nu ați pus încă uleiul, adăugați un gălbenuș de ou crud. Vor căpăta un gust mai bun.

Spanacul este o legumă foarte bogată în săruri minerale și vitamine. Pentru a-i păstra culoarea verde, se fierbe într-un vas descoperit la foc potrivit.

Muștarul uscat poate fi îmbogățit, adăugând puțin zahăr și o linguriță de oțet, după care se freacă ușor.

Ceapa n-o să vă stoarcă lacrimi când o tăiați, dacă o treceți în prealabil printr-un jet de apă fierbinte, apoi de apă rece. Dacă tot pișcă, înfigeți în vârful cuțitului cu care tăiați un miez de pâine.

Ceapa tocată nu se mai înnegrește la prăjit dacă, înainte de a o pune în uleiul încins, o pudrați cu făină.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Pită românească, pe malul Nilului

~ de Alina Tasnim~

Bismillah Ar-Rahman Ar-Rahim

Mă bucur că am ocazia să mă alătur vouă, chiar și cu o pită mică, făcută cu o muncă imensă, care aș dori să semene cu munca pe care o depuneți voi, aici.

Allah subhanahu wa ta'ala să ne binecuvânteze și să ne răsplătească, așa cum știe El mai bine!

I-am arătat mamei Gabi (cum o numiți voi pe Găbița mea) poze cu pita românească făcută aici, în Egipt; mi-a spus să scriu rețeta. Apăi, ce rețetă... am pus totul „după ochi”. Și am început, așa cum o prietenă bună zice, cu Bismillah. Și mi-a ieșit pâinea, alhamdulillah.

Patru sau cinci pumni buni de făină (dar să fie făină bună). Apă, sare și drojdie. Drojdia (2 pliculețe am avut eu) se dizolvă în puțin lapte cald, „ca de pită”, o lingură de zahăr și făină, cât să se facă o pastă potrivit de subțire. Se acoperă într-un prosop, până crește bine. Se amestecă apoi cu făina, o lingură bună de sare și apă caldă, tot așa, „ca de pită”, vorba bunicii. Se face un aluat potrivit de moale și se frământă în lighean, „până asudă grinda”, adică până începe să se desprindă de lighean. Cu mult Bismillah!

Când încep să cadă picăturile de transpirație din „tavanul frunții noastre”, o acoperim bine și o lășăm la dospit. O oră, două, până aproape se dublează volumul.

După care am golit-o ușor, pe masa pe care am presărat, înainte, făină. Bismillah, și am început să o împart și să o așez ușor, în tăvile unse cu unt. Se pun bucăți mai mici, să aibă loc să crească. Și se frământă foarte puțin, numai cât e necesar să îi dăm o formă. Roata cea mare am împletit-o ca și cum aș împleti codițele fetiței pe care mi-o doresc, inshaAllah. Am uns pâinea cu unt deasupra și iar am lăsat-o la dospit, până a crescut bine bine.

Se coace la foc mai tare, câteva minute, apoi se lasă la foc potrivit, până vedeți că se desprinde de tavă.

Secretul bunicii e că, după ce e gata, să ud puțin coaja cu apă rece și să o las, învelită bine, în prosop, până dimineață! MashaAllah, a fost pufoasă și cu coaja moale, s-o mănânci cu ochii. Asta dacă nu cumva niște pofticioși din casă o vor găsi și o vor înjumătăți, înainte să apuce ochiul nostru vigilent să prindă de veste!

Poftă mare, dragele mele! InshaAllah, să vă iasă și vouă bună și pufoasă! Și ce e mai important, nu uitați să spuneți Bismillah!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Vită picantă, cu garnitură de orez și curry

~ de Simona Andreea Negoită ~

Ingrediente pentru 4 persoane:

1 țelină potrivită, 2 ardei capia roșii
 1 albitură, 2 morcovi potriviți
 1 ceapă albă, 2 cepe roșii
 ½ kg carne de vită, mai fragedă
 1 cană de orez cu bob lung
 Câțiva căței de usturoi
 Supă de carne - aproximativ 700 ml
 (pentru tocăniță)
 2-3 foi de dafin
 Pastă de tomate, după gust
 Condimente: cardamon, curry, boia dulce, cimbru, oregano, curcuma, boia iute, alte condimente pentru vită, boabe de piper, sos de soia
 2 căni de supă (pentru orez)

Mod de preparare:

Se spală carnea și se șterge cu un prosop de bucătărie. Se taie cubulețe mai mici, pentru a se pătrunde vita mai bine, și se condimentează; se adaugă puțin ulei de măsline și se „masează” bine carnea. Eu am lăsat-o la frigider, de pe-o zi pe alta, până am gătit-o. Legumele se spală, se toacă ceapa mărunt; morcovul, albitura și țelina se taie rondele subțiri, ardeiul - cuburi mai mari, iar usturoiul se zdrobește în mojar, sau se presează cu lama unui cuțit. Se încinge o tigaie mai mare și se pune ulei.

Când acesta s-a încins, adăugăm în ordinea următoare legumele și călim după fiecare: ceapa, usturoiul, rădăcinoasele și la urmă, ardeiul. Scoatem apoi legumele și călim carnea separat. Se adaugă câte puțin din supa fierbinte peste carne și se fierbe bine. Când s-a fiert vita, se pun legumele, boabele de piper, foile de dafin și, la sfârșit, câteva linguri de pastă de tomate, dizolvată în supă și puțin sos de soia. Se lasă să se lege un sos mai gros și să se pătrundă aromele, după care se stinge focul. Orezul se pune în 2 căni de apă sau supă fierbinte, se adaugă 2 lingurițe de curry, un cub de unt, puțină sare, cardamon și curcuma. Se acoperă cu folie de aluminiu și capac și se lasă 15 minute pe foc mic, după care se ia capacul, se stinge focul și se mai lasă 10 minute, cu folia. Mâncărica se servește cu garnitură de orez.

Poftă bună!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Salată de fructe, cu apă de trandafiri **Fawakeh mushakal**

~ de Salwa Nabhani ~

Ingrediente:

- 2 linguri de fistic, nesărat
- 1 portocală
- 1 grepfruit
- 2 pere, decojite și separate de semințe, tăiate în 8 bucățele mici
- 1/2 kg de căpșuni

Pentru sirop:

- 1/2 cană de zahăr
- 1/4 cană apă de trandafiri

Mod de preparare:

Lăsați fisticul, timp de 20 de minute, în apă caldută. Între timp, curățați portocala și grepfruitul cu un cuțit bine ascuțit, deoarece va trebui să curățați foarte bine pielea de pe fructe, aceasta fiind amăruie. După terminare, tăiați cele două fructe, în bucăți potrivit de mari. Căpșunile se spală, se îndepărtează codițele și eventual, dacă sunt prea mari, se taie pe jumătate.

Se amestecă apoi toate fructele, într-un bol, după care se adaugă fisticul, bine scurs de apă și curățat, eventual, de coaja protectoare. Se amestecă din nou și se lasă bolul deoparte.

Prepararea siropului:

Se amestecă zahărul cu un pahar de apă rece și se dă la foc iute, amestecându-se continuu, până ce zahărul s-a dizolvat complet. Când a fiert un pic, adăugați apa de trandafiri, apoi lăsați deoparte siropul, la răcit.

Când acesta s-a răcit complet, adăugați-l peste fructe și serviți-l rece. Dacă preferați, puteți adăuga puțină frișcă.

Poftă bună...și fără excese!

Surah Yunus
(Mekkană [51]; 109 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

35. Spune: „Oare se află printre asociații voștri cineva care să călăuzească spre Adevăr?” Spune: „Allah călăuzește spre Adevăr! Și oare cel care călăuzește spre Adevăr este mai vrednic să fie urmat sau cel care nu călăuzește, decât dacă este el însuși călăuzit? Ce este cu voi? Cum de judecați astfel?”

Jazakom Allahu Khairan

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dicționar explicativ al termenilor islamici

Allah subhanahu wa ta'ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, Mulțumiri lui Allah

MashaAllah, este expresia folosită de toți musulmani când văd ceva frumos, face parte din Sunnah (viața) Profetului Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allah aleihi wa sallam”) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Allahu Allam, Allah știe Cel mai Bine

Audhubillah, Caut adăpost la Allah

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillah Ar-Rahman Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Hadeeth/Hadith/Hadith, plural **ahadeeth/ahadith**, literal înseamnă „relatare, spuse, discurs”; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam* și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

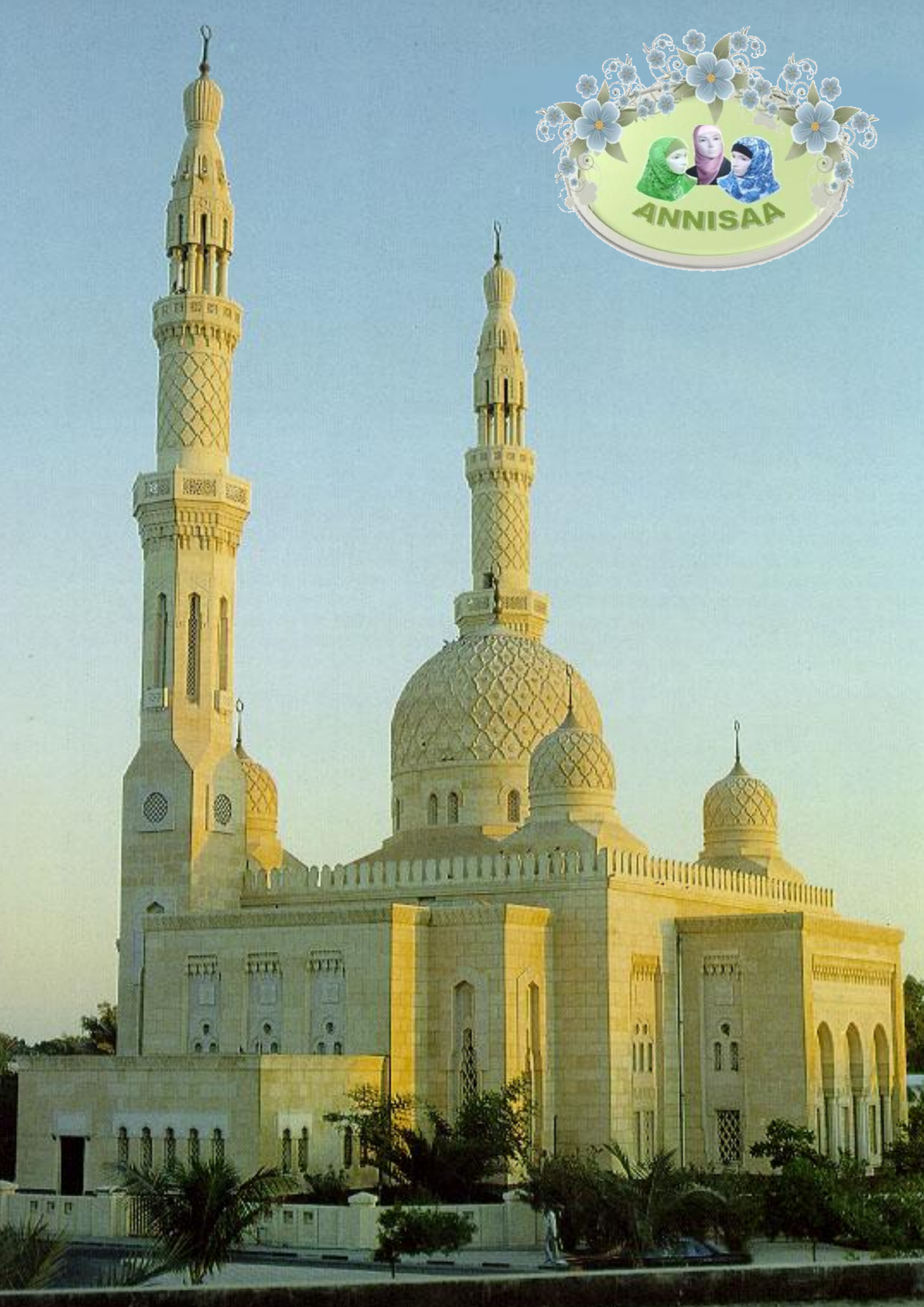
InshaAllah, Numai dacă Allah voințește

Jazakom Allahu Khairan, expresie prin care se mulțumește; înseamnă „Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să vă răsplătească pentru binele făcut”

Radhi Allahu anha/u, Fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhun/a, Fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Salla Allah aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa. După pronunțarea numelui Profetului Mohammed

ANNISAA